"ഉദ്ധരേദാത്മനാത്മാനം"

Reg. No. T. 26 License: No. 363. Dated 14-8-1937

നവജീവൻ

വരിസംഖ്യ { അഞ്ചലിൽ 3 രൂ. 6 ണ. / തപാലിൽ 4 രൂ. 8 ണ. } പ്രതിവാരപത്രിക ഏജൻറന്മാർക്ക് പ്രത്യേക നിരക്ക്

പരസ്യങ്ങൾക്ക് മിതമായ നിരക്ക്

"ഒരു ജാതി, ഒരു മതം, ഒരു ദൈവം മനുഷ്യന്"

Vol. 25 | ശിവഗിരി, വർക്കല. Trav, July 30 th: 1945: ൧൧൨൦ കർക്കടകം ൧൫-ാം-തിങ്കളാഴ്ച | No. 18

കാലകല്ലോലകോലാഹലം.

ശാസ്ത്രി, എം. കെ. നാരായണൻനായർ,
വേദാന്തശിരോമണി വിദ്യാർത്ഥി (തിരുപ്പതി)

iii

കാലഗതിപ്രഭേദത്താൽ വന്നുപോയിട്ടുള്ള ജാതിഭേദമാണു നമ്മുടെ ശ്രേയസ്സുകളെ തടയുന്നതു എന്നും അതിനെ നശിപ്പിക്കാതെ സ്വാതന്ത്ര്യം കൈവരികയില്ല എന്നും ബ്രിട്ടീഷ് പ്രഭുത്വത്തിന്റെ കുതന്ത്രങ്ങളിൽപ്പെട്ടു കുഴങ്ങുന്ന ഭാരതീയർ ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നവയുഗധർമ്മത്തിന്റെ ചക്രവർത്തികളായി ജനിച്ച രണ്ടു മഹാത്മാക്കൾ ഏറെക്കുറെ ഈ ഉദ്ദേശത്തെ നിറവേററികാണുന്നു. അവരിൽ ഒന്നു ഈ പ്രപഞ്ചത്തിനു മഹാത്മാവെന്നു സമ്മതനും വിശ്വവിശ്രുതനുമായ ഗാന്ധിജിയാകുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ അഹിംസ, സത്യം, സമത്വം എന്നീ സിദ്ധാന്തങ്ങളാൽ വിശ്വവിജയം സാധിച്ചു പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അന്തിമയാതനകളിൽ പെട്ടുഴലുന്ന ഭാരതമാതാവിന്റെ കണ്ണീർ തുടയ്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തന്റെ ജീവിതത്തെ ബലിയർപ്പിച്ച ത്യാഗൈകവീരനാകുന്നു. ഈ മഹാത്മാവിന്റെ തത്വസമുദ്രത്തിലെ അടിതലങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുള്ളവർ വളരെ വിരളമായിപ്പോയതിനാലാണു ഇന്നും നാം പാരതന്ത്ര്യപാശത്താൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. തീർച്ചയായും ആ മഹാത്മാവിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ സഫലമാകുന്നതിനു അനാചാരങ്ങളാൽ അടക്കപ്പെട്ട ഭാരതധർമ്മസൗധം ഇനിയും കാത്തിരിക്കേണ്ടതായി കാണുന്നു. നിരക്ഷരാസ്യതയുടെ ഘോരാന്ധകാരത്താൽ നിമീലിതമായിപ്പോയ ഭാരതപങ്കജം ഇനിയും എപ്പോഴാണു വികസിക്കുന്നതു്. ജാതീയതത്വത്തിന്റെ നിമ്നോന്നതമായ പ്രദേശത്തിൽക്കൂടെ എങ്ങനെയാണു സമത്വത്തിന്റെ വഴി വെട്ടിത്തുറക്കുവാൻ കഴിയുന്നതു്. സമത്വത്തിന്റെ ഘണ്ടാപഥത്തിൽക്കൂടെയല്ലാതെ എങ്ങനെയാണു സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ രാജസൗധത്തെ പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതു്. രണ്ടാമത്തെ മഹാത്മാവു ശ്രീനാരായണന്റെ നവാവതാരമായ ശ്രീനാരായണഗുരുപാദങ്ങളത്രെ. അനാദികാലം മുതൽക്കേ കേരളക്കരയിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ദുരാചാരങ്ങളെയെല്ലാം ഒന്നൊന്നായി ഖണ്ഡിച്ചു സമത്വവും സാഹോദര്യവും ഭദ്രതയുമാണു സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കുള്ള രാജമാർഗ്ഗങ്ങൾ എന്നു "ഒരുജാതി ഒരുമതം ഒരുദൈവം" എന്ന ഉപദേശത്താൽ— അതേ ആ ദിവ്യസന്ദേശകാഹളത്താൽ ദശദിക്കുകളേയും മുഖരിതമാക്കിത്തീർത്ത ആ ദിവ്യമംഗളമൂർത്തി— ഭാവിഭാരതത്തിന്റെ ഭാഗ്യക്കുറി സ്വർണ്ണരേഖകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട ആ നൂതന ബ്രഹ്മദേവൻ— ജാതിമതബോധഹരാസമുദ്രത്തിന്റെ അടിതലങ്ങൾ കണ്ട ആ ഗംഭീരതത്വങ്ങളാൽ ഉപനിഷൽകൈവല്യമായ അദ്വൈത സാക്ഷാൽകാരത്തെ കരതലാമലകമാക്കിത്തീർത്ത ജഗൽഗുരു ആ ശ്രീനാരായണഗുരുദേവൻ തന്റെ ജീവിതത്താൽ ജനതാമദ്ധ്യേ ഇതാ ഉദാഹരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ മഹാത്മാവിന്റെ പ്രബോധനങ്ങളെല്ലാം സമത്വസാഹോദര്യത്തിലേക്കു വഴി കാണിക്കുന്ന ഭാവി ഭാരതത്തിന്റെ അമൂല്യഭൂഷണങ്ങളാകുന്നു. ഈ രണ്ടു മഹാത്മാക്കളുടേയും ഉപദേശതത്വങ്ങളാൽ നമ്മുടെ ഹൃദയം കഴുകപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രമേ ഭാരതീയധർമ്മത്തിന്റെ കാന്തിപ്രസരങ്ങൾ ഏതു ഹൃദയത്തിലും എത്തിനോക്കിത്തുടങ്ങുകയുള്ളു. നാമും ഇതുപോലെയുള്ള മഹാത്മാക്കളായി തീരുമ്പോൾ മാത്രമേ നമ്മുടെ ധർമ്മം പ്രബുദ്ധമാകയുള്ളു. ധർമ്മത്താൽ വികസിതമായഹൃദയത്തായാണു സ്വാതന്ത്ര്യം കൈവരിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ ഓരോരോ ഭാരതീയനും ഒന്നററിവിയക്കത്തക്കതുപോലെയുള്ള വിചാരപരമ്പരകളാൽ സ്വവ്യക്തിത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കി ഈ അനാചാരങ്ങളെയെല്ലാം ദൂരീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ചിന്താഗതികളുടെ ഉന്നിദ്രാണമായ പ്രബോധനങ്ങളാണു ബെർ-അററ്-ലാ പരീക്ഷയ്ക്കുശേഷം വക്കീൽപണിക്കു പ്രേരിതനായ ഒരു വ്യക്തിയെ; അതേ ആ മഹാശയനായ ഗാന്ധിജിയെ ഇളുമായ ജീവിതത്തിൽനിന്നും ഒരു മഹാത്മാവിന്റെ സ്ഥാനത്തേക്കു ഉയർത്തിയതു്. അങ്ങനെ നാമെല്ലാവരും ഇങ്ങനെയുള്ള മഹാത്മാക്കളായി തീരാനാണു [illegible]ക്കേണ്ടതു്. അപ്പോൾമാത്ര[illegible]

മേ നമ്മുടെ ജീവിതം വിജയോന്മുഖമായി തീരുകയുള്ളൂ.

"നാം എങ്ങനെയാണു മഹാത്മാക്കളായി തീരേണ്ടതു്" എന്നാണു ഇനിയുമാലോചിക്കുവാനുള്ളതു്. ഉൽകൃഷ്ടമായുമനന്യസാധാരണമായുമുള്ള വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ ആരിൽ തെളിഞ്ഞുകാണുന്നുവോ അവർതന്നെ മഹാത്മാക്കൾ. അങ്ങനെയുള്ള നിസ്വാർത്ഥത, സമത്വം, സാഹോദര്യം, ഉദാരത, കാരുണ്യം പരോപകാരതല്പരതമുതലായ ഗുണങ്ങൾ ആരിൽ പ്രകാശിക്കുന്നില്ലയോ അവൻ മഹാത്മാവാകുന്നതല്ലതാനും. അപ്പോൾ മഹത്വം മാനസികധർമ്മങ്ങളാൽ പരിപക്വമായ ഒരു അമോഘസമ്പത്താണെന്നു വന്നുകൂടുന്നു.

മഹാത്മാക്കളുടെ ചരിത്രങ്ങളും, അവരുടെനടത്തകളും, അവരുടെ വിജയങ്ങളും, ഇവയെല്ലാം നാം മനസ്സിരുത്തി വായിച്ചു അതിൻ്റെ തത്വങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിച്ചു തദനുകൂലമായി പ്രവൃത്തിക്കുമ്പോൾ തീർച്ചയായും നമുക്കും മഹാത്മാക്കളായിത്തീരാം. പക്ഷെ ഇന്ദ്രിയദാസന്മാരായ സാമാന്യജനങ്ങളാൽ ഇവ പ്രവൃത്തിപഥത്തിലേക്കു ആനയിക്കപ്പെടാത്തതുകൊണ്ടത്രേ ലോകത്തിൽ മഹാന്മാരുടെ സംഖ്യ കുറഞ്ഞു കാണുന്നതു്. സഹനശക്തിയില്ലായ്മയാലാണു് നാം പാഴ്ക്കുണ്ടിൽ പതിക്കാറുള്ളതു്.

അതിനാൽ മഹത്തുക്കളാകുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ ആരായാലും ശരി അവരെ ആശ്രയിക്കതന്നെ വേണം. അപ്രതിമ പ്രതിഭാപ്രഭാവനായ നരേന്ദ്രൻപോലും ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവൻ്റെ ദിവ്യപാദകമലസേവനംകൊണ്ടല്ലേ ജഗദ്വിശ്രുതനായ വിവേകാനന്ദനായി പരിണമിച്ചതു്. ശാസ്ത്രജ്ഞാനമില്ലെങ്കിലും ഗുരുദേവൻ്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ ശിഷ്യനു വിജ്ഞനാകാൻ കഴിയുന്നതാണെന്നു ഒരു കിംവദന്തിയുണ്ടു്. എന്നാൽ രാമകൃഷ്ണവിവേകാനന്ദന്മാരുടെ ജീവിതം ഈ അഭിപ്രായത്തെ നല്ലതുപോലെ തെളിയിക്കുന്നുണ്ടു്. സാക്ഷാൽ അവതാരമൂർത്തിയായ രാമകൃഷ്ണപരമഹംസൻ സർവ്വജ്ഞനായിരുന്നുവെങ്കിൽ വിവേകാനന്ദനെക്കൊണ്ടു എന്തിനാണു തൻ്റെ സന്ദേശങ്ങൾ ലോകത്തിനു നൽകപ്പെട്ടതു്. അതി[illegible] ശാസ്ത്രജ്ഞാനമില്ലാതെ ധ[illegible]പ്രചാരം സുസാധ്യമല്ലെന്നല്ലേ [illegible]ിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നതു്.

ഇന്നു പ്രത്യക്ഷപ്രമാണത്തിൻ്റെ പ്രാബല്യത്താലാണു് ദേവാലയങ്ങളും മററും നരികൾക്കു വീടുകളായിത്തീരുന്നതു്. എന്നാൽ മഹച്ചരിതങ്ങളുടെ കഥ അങ്ങനെയല്ല. അവ നമ്മളുടെ പ്രത്യക്ഷോപദേഷ്ടാക്കളാകുന്നു. ആ മഹാന്മാരുടെ ചരിത്രങ്ങളുമായി നമ്മുടെ ചരിത്രങ്ങളെ സമന്വയിച്ചിരുന്നാൽ തൻ്റെ ഗുണദോഷങ്ങൾ തന്നിക്കുതന്നെ കാണാൻ കഴിയുന്നു. അതിനു മററുള്ളവരുടെ ആശ്രയം വേണ്ടിവരുന്നില്ല. അവർ ഉദാഹരിച്ചുതന്നിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെമാത്രം നാം അനുകരിച്ചിരുന്നാൽ മതിയാകും. അതിനാൽ മഹാത്മാക്കളുടെ മാർഗ്ഗത്തെ ആർ ആശ്രയിക്കുന്നുവോ അവനാൽ മഹത്വത്തിൻ്റെസൗധം പ്രാപിക്കപ്പെടുന്നു.

പാശ്ചാത്യലോകം ഇന്നത്തെ കാലത്തെ ഒരു കർമ്മയുഗമാക്കിചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇന്നു നാമെല്ലാം കർമ്മശാലയിലെ അംഗങ്ങളായിരുന്നാൽ മാത്രമേ ജീവിതനിർവ്വാഹണം സുരക്ഷിതമാകയുള്ളൂ. ഇന്നത്തെ പാശ്ചാത്യന്മാരാകട്ടെ നിർമ്മാണവിഷയത്തിൽ അതിവിദഗ്ദ്ധന്മാരായി വമ്പിച്ചസ്ഥാപനങ്ങളാൽ വാണിജ്യവ്യവസായാദികൾ വളർപ്പിച്ചു സമുദായബന്ധം ദൃഢീകരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പ്രപഞ്ചംമുഴവൻ തൻ്റെ അധീനമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ യന്ത്രദ്രഷ്ടാക്കളായ പാശ്ചാത്യർ തങ്ങളുടെ കർമ്മശക്തിയാൽ ലോകത്തെ തകിടംമറിക്കുമ്പോൾ മന്ത്രദ്രഷ്ടാക്കളായ പൂർവ്വികന്മാരുടെ സന്താനങ്ങളായ നാം സ്വധർമ്മത്തിൽനിന്നും പരധർമ്മത്തിൽനിന്നും ഭ്രഷ്ടരായി തീർന്നിരിക്കുന്നതു എത്ര ശോചനീയമായിരിക്കുന്നു. ഭാരതീയരുടെ സ്വധർമ്മം എന്താണു്? ലോകശാന്തിക്കുവേണ്ടി തൻ്റെ ജീവിതത്തെ ബലിയർപ്പിച്ച ഋഷിപുംഗവന്മാരുടെ നിരന്തരചിന്തനത്തിൻ്റെ ഫലമായി അവരുടെ ഹൃദയഗുഹകളിൽനിന്നും നിർഗ്ഗമിച്ച നിർമ്മലസരിത്തുകളാകുന്ന— അതെ ഭാരതത്തിൻ്റെ പ്രാണനും നിത്യാനന്ദത്തിൻ്റെ നികേതനവുമായ ആദ്ധ്യാത്മികദിവ്യജ്ഞാനത്തിൻ്റെ കാന്തികദളങ്ങളാൽ പ്രപഞ്ചത്തിൻ്റെ കൂരിരുൾ നശിപ്പിക്കുകയെന്നുള്ളതാകുന്നു മതാഭിമാനികളും ദേശാഭിമാനികളുമായ ഓരോരോ ഭാരതീയൻ്റെയും കടമ,

വിദേശീയർ അവരുടെ പ്രതാപംകൊണ്ടു നമ്മെ മോഹിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നാം നമ്മുടെ പ്രഭാവംകൊണ്ടു അവരെയും മോഹിപ്പിക്കുകയാണുവേണ്ടതു്. അല്ലാതെ ശുഷ്കജ്ഞാനസൂചകങ്ങളായ പാശ്ചാത്യ നാഗരികതയുടെ പുറംതൊലികളിൽ മോഹിച്ചു നമ്മുടെ സംസ്ക്കാരങ്ങളേയും ധർമ്മങ്ങളേയും വിററഴിച്ചും അവരുടെ സംസ്ക്കാരങ്ങളേയും ധർമ്മങ്ങളേയും ശരിയായി പാലിക്കാൻ കഴിയാത്തവരായും തീരുകയല്ലവേണ്ടതു്. ഇന്നത്തെ ലോകം നാശത്തിൻ്റെ അഗാധമായ ഗർത്തത്തിലേക്കു ടിക്കററുവാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഓർക്കുമ്പോൾ "നാം ഭാരതീയരാണോ?" എന്നു തോന്നിപ്പോകും. സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ, രാമതീർത്ഥൻ, തുടങ്ങിയുള്ള ഭാരതീയപുരുഷസിംഹങ്ങളുടെ— അതേ സനാതനധർമ്മത്തിൻ്റെ വിജയകാഹളത്താൽ വിശ്വവിജയികളായിത്തീർന്ന ആ ജ്ഞാനത്തിൻ്റെയും പ്രേമത്തിൻ്റെയും ദിവ്യ മംഗളമൂർത്തികളുടെ അനുഗാമികളോ ഇന്നത്തെ ആർഷസന്താനങ്ങൾ എന്നു ആർതന്നെ കരുതുന്നു.

വിദേശീയസംസ്കാരങ്ങളുടെ യോഗ്യത നമ്മുടെ സംസ്ക്കാരത്താൽ നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതാകുന്നു. നാം നമ്മുടെ സംസ്ക്കാരങ്ങളെ ശരിയായി ഗ്രഹിക്കാത്തതിനാലത്രെ വിദേശീയസംസ്കാരങ്ങൾ ത്യാജ്യഗ്രാഹ്യതകൂടാതെ ഇന്നു ആദരണീയങ്ങളായി കാണുന്നതു. വിദേശീയസംസ്ക്കാരങ്ങൾ പലതും നമ്മുടെ ദൃഷ്ട്യാ ആചരിക്കുന്നതിനു അർഹങ്ങളല്ലതന്നെ. കാലദേശാവസ്ഥകളെ ആശ്രയിച്ചു നമ്മളുടേയും അവരുടേയും സംസ്ക്കാരങ്ങൾ വിഭിന്നങ്ങളാകുന്നു. വിഭിന്നങ്ങളായ സംസ്കാരങ്ങൾ ഒരേസമയത്തു ഒരേഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടാകുകയില്ല. പകലും രാത്രിയുംകൂടെ ഒരു സമയത്തിനു അധീനമല്ലല്ലോ. അതുപോലെ നമ്മളുടേയും അവരുടേയും സംസ്കാരങ്ങൾ വിഭിന്നമാർഗ്ഗങ്ങളിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. അവരുടെ സംസ്ക്കാരത്തെ അതേവിധം പകർത്തിയിരുന്നാൽ നമ്മുടെ സംസ്കാരങ്ങൾ നശിക്കതന്നെവേണം. നമ്മുടെ സംസ്ക്കാരങ്ങളാകട്ടെ നശിക്കാതിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം അവകൾകൊണ്ടു മ[illegible]ളളവരുടെ സംസ്കാ[illegible]ങ്ങളേയും

ശേഷം 239-ാം പേജിൽ.

ശ്രീനാരായണധർമ്മം.

(തുടർച്ച)

സംന്യസ്തോഽപ്യന്തരാ കശ്ചി-
ന്നിരോധശ്ചം ധർമ്മമക്ഷമഃ
യദി ഗേഹം വിശേത് പശ്ചാത്
സംന്യാസം നാർഹതി ക്വചിത്. 297

വൃദ്ധകന്യേ വമിലേത് സർവ്വാ
ചാതുർമ്മാസ്യ ഉപസ്ഥിതേ
ഏകസ്യാം ചാത്ര മദ്ധ്യേസ്യ
ശിഷ്യാണാം തു പരമ്പരാ. 298

യതിധർമ്മ പരാധീനഃ
കുര്യാന്ന പരദൂഷണം
ദൂഷണേനാത്മനഃ ശക്തി-
സ്തപോ ബുദ്ധിശ്ച നശ്യതി. 299

യതിർലോകോപകാരാർത്ഥം
കുര്യാന്നിത്യ മതന്ദ്രിതഃ;
സജ്ജ്ഞാനാചാരോപദേശ-
മേഷാ സാധുജന സ്ഥിതിഃ 300

സംന്യാസി സ്വസ്യ ധർമ്മസ്യ
വ്രതസ്യാപ്യപബാധകം
പരോപകാരമഖിലം
കുര്യാന്നിഷ്കാമമാസ്ഥിതഃ. 301

ഇതി സമ്പൂർണ്ണഃ

ഗുരുദേവഗീതം.

* കെ. ഭാർഗ്ഗവി

മഹിളാസംഘംസിക്രട്ടറി, ഏഴുകോൺ.

I

“ഒരൊററതരം ഉണ്ടലകിൻതിരം”........എന്ന രീതി.

വസന്തകാന്തിപ്പൊലിമയിൽ വിണ്ണൻവിജന-
വിപഞ്ചികയിൽ
വിലസിയഗാനം, മമ ഗുരുദേവൻ! വിശ്വാഹ്ലാദകരം
മഹർഷിനാട്ടിൻമാമലയൊക്കെ മഹത്വമേടുകളിൽ
വിനിർഗ്ഗളിച്ചൊരു സുന്ദരനിർഝരമെന്നുടെ
ഗുരുദേവൻ

കേരളഭൂവിലനാചാരത്തിൻ കോളുകൾ
ചെയ്യുമ്പോൾ,
ഉയർതിയണഞ്ഞൊരു പുതുനിശ്വാസം,
ഹാ മമ ഗുരുദേവൻ
അവശജ്ജീവിതമഹോ തണുത്തൊരു
ജഡമായ് തളരുമ്പോൾ
“നവജീവ”പ്രഭ വീശിപ്പോന്നൊരു ചലനം,
ഗുരുദേവൻ.

അഴിക്കവെല്ലാം ച്ചിത്രം ഹൈന്ദവ-
ജീവിതഭിത്തിയിലീ-
യഭിനവചിത്രം വിചിത്രമൈക്യ-
പ്രകീർത്തകം ചിത്രം!

* ഗുരുദേവനിൽ അതിഭക്തയായിരുന്ന മിസ്സ് ഭാർഗ്ഗവിയമ്മ, ൧൦൧൦-൧൧൧൦ ൽ ചരമം അടയുകയുണ്ടായി.

ഗുരുദേവൻ.

എൻ. ഹേമചന്ദ്രൻ, മൈക്കാട്ട്.

(അന്നനട.)

കളകളാരവം കവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന
കവനബാലികേ! കരളതിൽനിന്നും
കരുതിടാശ്ശുന്നി കരുമനമേറി
കരിപുരട്ടിയ കളരവമെന്ന്.
കതിരവൻഗുരു കനിവുതൻനിറ
കയവുന്നുപൊന്തി കലിതമോദനായ്
കനലിലിട്ടൊരു കനകമെന്നപോൽ
കരളിലേറെറാരു കിനാവതെന്നപോൽ.
സനാതനധർമ്മ സരളഗീരുകൾ
സദാവദിച്ചൊരാസ്വര സമന്നരൻ
സ്വാതന്ത്ര്യഹൃത്തതിൻ സുമഞ്ജുകാന്തിയാൽ
സുരപുരംവരെ സുകീർത്തിനേടിയോൻ
പുരുവരഗുരു തിരുനാരായണൻ
പുണരുക നിത്യം ഭുവനമാകവേ
പരമസൽഗുരു തിരുവപുസ്സിനാൽ
വരമരുളണം കരുണസാഗരൻ.

പ്രാർത്ഥനാഗ്രന്ഥം

PRAYER BOOK ENGLISH & MALAYALAM.

പ്രാർത്ഥനയുടെ ആവശ്യം, പ്രയോജനം, സ്ഥലം, കാലം, ശുദ്ധി എളുപ്പമായ പ്രാണായാമമാർഗ്ഗം എപ്പോഴും എങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിക്കേണമെന്നും ഇവ എപ്രകാരമാണു അതു മഹാശക്തിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു ഫലിക്കുന്നതെന്നും മററും ഇതിൽ കാണാം. നിത്യപ്രാർത്ഥനയ്ക്കുള്ള ഗായത്രീമന്ത്രം, ഗുരുധ്യാനം നാലുവേദങ്ങളിലെ പ്രധാനമന്ത്രങ്ങൾ ആഴ്ചക്രമത്തിൽ ചേർത്തു മലയാളഇംഗ്ലീഷ് തർജ്ജമയോടുകൂടിയതു്. ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമികളുടെ “ദൈവദശകം” എന്ന പ്രാർത്ഥനയും അതിന്റെ ഇംഗ്ലീഷുതർജ്ജമയും അടങ്ങിയതു്.

വില അണ ൧൨. തപ്പാൽചെലവു് പുറമെ.

Swami Guruprasad, C/o V. V. Press, Tellicherry.

അപരാധി.

[കെ. എൻ. ഗോപാലപിള്ള എം. എ; മധുര.]

നാകപുരിയിലെ രാജവീഥികളിൽ അന്നും ജനബാഹുല്യം കുറവില്ല. വിഷയൈകസക്തിയാൽ ദിവസപ്പോക്കറിയാത്ത ജനസമൂഹം കാൎയ്യവ്യഗ്രതയോടെ ദ്രുതഗതിയിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും യാത്ര ചെയ്യുന്നു. ഒരു ശൃംഗാടകത്തിന്റെ പൂൎവ്വഭാഗത്തുള്ള ഒരു റോഡ്; അതു് സാമാന്യംവീതിയുള്ളതാണു്. അതിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും യാത്രക്കാൎക്കു കാൽനടയായി പോകുന്നതിനു ഉയൎന്ന പാതയുണ്ടു്. പാതവിട്ടു റോഡിൽ ഇറങ്ങി നടക്കുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കുമെന്നുള്ള 'താക്കീതുപലക'കളും അങ്ങിങ്ങായികാണാം. എന്നാൽ ഉയൎന്ന പാതയുടെ അവസ്ഥ പലയിടത്തും ശോചനീയമാണെന്നുള്ള കഥ ആരറിയുന്നു! റോഡു നന്നാക്കുന്നതിനുള്ള ചരൽ, ചെമ്മണ്ണു്, ചവറുവണ്ടികൾ, എന്നു തുടങ്ങി പല സാധനങ്ങളുടേയും അഭയസ്ഥാനം അതുതന്നെ. കിലടിച്ചു മിനുസമാക്കപ്പെട്ട റോഡാകട്ടെ, താൻ നിത്യസഹവാസം ചെയ്യുന്ന പ്രഭുജനങ്ങളെ അനുകരിച്ചു പാവങ്ങളെ 'അകലെ അകലെ' എന്നു് അകററിക്കൊണ്ടു ഗൎവ്വിഷ്ഠനായി ശയിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇരുവശങ്ങളിലുമുള്ള പാതകൾ ചാലവൃക്ഷങ്ങളാൽ യാത്രക്കാൎക്കു കുളൎമ്മ നല്കിയും പുഷ്പങ്ങളാൽ പുഞ്ചിരി തൂകിയും, ഉള്ള സ്ഥലത്തുകൂടി യഥേഷ്ടം പൊയ്ക്കൊള്ളുവാൻ എല്ലാവരേയും സമഭാവനയോടുകൂടി ക്ഷണിക്കുന്നു. വൃദ്ധനായ ഒരു പൂവരശു്; അതിനോടു ചോദിച്ചാൽ എന്തെല്ലാം രസാകരമായ കഥകൾ പറയും? അതിന്റെ വേരുകൾ ചിലതു തെളിഞ്ഞുകാണാം. ഇന്നും പരോപകാരമാണു് അതിന്റെ വ്രതം. അതിന്റെ ചുവട്ടിൽ രണ്ടു 'മനുഷ്യജീവികൾ' സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഒന്നു യൌവനം പോകുംമുമ്പേ വാൎദ്ധക്യം ആക്രമിച്ചുതുടങ്ങിയ ഒരു യുവാവു്; മറേറതു് ഏതാണ്ടു അഞ്ചാറു വയസ്സു് ഇളപ്പമുള്ള ഒരു സ്ത്രീ. യുവാവു് അരയിൽ ഒരു തോൎത്തുമാത്രമേ ധരിച്ചിട്ടുള്ളു. കേശമീശകൾ ക്രമരഹിതമായി വളൎന്നു അയാളുടെ മുഖത്തെ ഒട്ടു വികൃതമാക്കീട്ടുണ്ടു്. അയാളുടെ ധൎമ്മപത്നിയും അൎദ്ധനഗ്നതന്നെ. അവൾ ധരിച്ചിരുന്ന പഴന്തുണിയിൽ തന്തുവായനെക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രവൎത്തനം നടത്തിയിട്ടുള്ളതു തയ്യൽക്കാരനാണു്. രോഗം പിടിപെട്ടു അവൾ കുറെ നാളായി കിടപ്പാണു്. എവിടെ? ആ വൃക്ഷച്ചുവട്ടിൽതന്നെ. മഴ വന്നാൽ സമീപത്തുള്ള കടയുടെ പലകയാണു് ആ ദമ്പതിമാരുടെ അഭയസ്ഥാനം. 'ആസ്പത്രിയിൽ പൊയ്ക്കൂടയോ?' എന്നു് നിങ്ങൾ ചോദിക്കുമായിരിക്കും. എന്നാൽ ആ മഹൽസ്ഥാപനങ്ങളൊക്കെ ധനികന്മാൎക്കും മററു സ്വാധീനശക്തിയുള്ളവൎക്കും തീറെഴുതപ്പെട്ടുപോയെന്നാണു ആ പാവങ്ങൾക്കു അനുഭവപ്പെട്ടതു്. രോഗിണിക്കു വിശേഷാൽ ആഗ്രഹമൊന്നുമില്ല. തന്റെ ആത്മനാഥൻ ചുമട്ടുചുമന്നും അതിസാഹസപ്പെട്ടും തന്നെ രക്ഷിക്കുന്നതിൽ അവൾ അഭിമാനംകൊണ്ടു. എന്നാൽ നഗ്നത മറയ്ക്കുന്നതിനു വസ്ത്രമില്ലാതെ അവൾ എങ്ങനെ കഴിച്ചുകൂട്ടും. വഴിയേ കടന്നുപോകുന്നവർ പലരും അവളുടെ ശരീരത്തിൽ തുറിച്ചുനോക്കും. ചിലർ കടന്നുപോയാലും വീണ്ടും വീണ്ടും തിരിഞ്ഞുനോക്കും. ഈ അവമാനം അവൾ എത്രനാൾ സഹിക്കും? അവളും ഒരു സ്ത്രീയല്ലേ? കൊച്ചുവേലു — അതായിരുന്നു യുവാവിന്റെ പേർ — എത്ര പണിപ്പെട്ടിട്ടും ഒരു മുണ്ടു വാങ്ങാനുള്ള പണം അവന്റെ കൈവശം വന്നുചേൎന്നില്ല. തുണിപ്പഞ്ചം, റേഷൻ, കൺട്രോൾവില, എന്നീ ദേവതകൾ അയാളെ തുറിച്ചുനോക്കി. 'ഏമാനന്മാരും അങ്ങുന്നന്മാരും' അയാളുടെ അപേക്ഷയെ നിൎദ്ദയം നിരസിക്കയാണുണ്ടായതു്.

“ഇങ്ങനെ മാനം മറയ്ക്കാതെ ജീവിയ്ക്കാൻ ഇനി എന്നെക്കൊണ്ടാവില്ല. ഇന്നു രാത്രി ഞാൻ നിരങ്ങിയെങ്കിലും ചെന്നു ആ കുളത്തിൽ.......”

കൊച്ചുവേലു അവളുടെ വായ് പൊത്തി. അയാൾക്കു് പെട്ടെന്നു പൂൎവ്വസ്മരണകൾ ഉണൎന്നു. വിവാഹപ്പന്തലിൽ തന്നെ [illegible]നാക്കി പുഞ്ചിരിതൂകവേ തൊ[illegible]ഴംപോലെ ശോഭിച്ച ആ ചുണ്ടും ആ തലകെട്ടും കസവുനേൎയ്യതുമെല്ലാം നൊടിയിടയിൽ അയാളുടെ മനോഭൂമിയിൽകൂടി കടന്നുപോയി. ഒന്നു ദീൎഘമായി നെടുവീൎപ്പിട്ടുകൊണ്ടു:— 'എന്റെ തങ്കക്കൊടം! ചതിക്കല്ലേ.' എന്നുമാത്രം അയാൾ മറുവടിപറഞ്ഞു.

“ഔട്ട്പോസ്റ്റ്!” കൺഡക്ടർ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. ടൌൺബസ് വന്നുനിന്നു. യാത്രക്കാരിൽ ചിലർ ഇറങ്ങുന്നതിനിടയിൽ തന്നെ അവരെ ഞെക്കിഞെരിച്ചുകൊണ്ടു മററു ചിലർ അകത്തു കടന്നു. ഇറങ്ങിയവരിലൊരാൾ:—

“അപ്പോൾ......ആ തുലയും കരിഞ്ചന്തയിൽതന്നെ വിററുമുതലാക്കിയില്ലേ?”

രണ്ടാമൻ നാലുപുറത്തും നോക്കീട്ടു:—

“ഓ! രണ്ടുലക്ഷം കിട്ടി. അതുകൊണ്ടെന്തായി?”

“അതു് സാരമില്ലെന്നുണ്ടോ?”

“എടോ പത്തുപതിനായിരം വരെ അനാമത്തായിപ്പോയി. ഇനി......”

ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ കാസരോഗി ഒരു ചുമ ആരംഭിച്ചു. അയാൾ ആ പൂവരശുമരത്തിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു കുനിഞ്ഞുനിന്നു കുറെനേരം ചുമച്ചു. ഇതിനിടയിൽ വൃക്ഷച്ചുവട്ടിൽകിടന്നിരുന്ന “പിശാചുക്കൾ” അയാളുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയീഭവിച്ചു:—“അമ്പേ! വൃത്തികെട്ട മൃഗങ്ങൾ! വന്നു കിടക്കുന്നു, വേറെ സ്ഥലമില്ലാത്തതുപോലെ! ഇതിനെയൊക്കെ ഫ്യൂമിഗേററ്ചെയ്തു നശിപ്പിക്കാൻ കമീഷണരോടു പറയണം”.

പഴന്തുണികൊണ്ടു സ്വപത്നിയുടെ ശരീരം കഴിയുന്നത്ര മറച്ചുംകൊണ്ടു കൊച്ചുവേലു ആഗതന്മാരെ അമ്പരന്നു നോക്കി. ഒന്നുകൂടി കുനിഞ്ഞുനിന്നു ചുമച്ചിട്ടു് ആ പെരുംഭാണ്ഡം അടുത്തകാലത്തു 'ആശ്രിതനായി' തരംതിരിഞ്ഞിട്ടുള്ള സ്നേഹിതനുമായി യാത്രയായി.

നാഴിക രണ്ടുമൂന്നു കഴിഞ്ഞു. ഒരു ചെറുജനസംഘം അതാ ദൂരെ നിന്നും വരുന്നു. പുഷ്പമാല്യങ്ങളാൽ അലംകൃതമായ ഒരു വണ്ടി മന്ദഗതിയിൽ മുൻപോട്ടു നീങ്ങുന്നു. മോക്ഷലോകപ്രാപ്തിയ്ക്കുള്ള ഒരു പ്രാൎത്ഥനാഗാനവും മുഴങ്ങുന്നു. കൊച്ചുവേലു ആഗ[illegible]സംഘത്തെ ആ[illegible]ച്ചു എ[illegible]റുനിന്നു. വഴിയാത്രക്കാരിൽ

ചിലർ റോഡിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലേയ്ക്കും ഒഴിഞ്ഞുനിന്നു. മററു ചിലർ, 'ഓഹോ! ഒന്നിന്റെ കഥ കഴിഞ്ഞോ? എന്ന് ഹാസ്യഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞു. അന്വേഷണത്തിൽ അല്പം അകലെയുള്ള ഒരു പ്രഭുകുടുംബിനിയാണ് മരണം പ്രാപിച്ചതെന്നു വേലു ഗ്രഹിച്ചു. വിചിത്രമായി അലങ്കരിച്ചിരുന്ന ശവപ്പെട്ടിയും വണ്ടിയും അവൻ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി; കുറെനേരം ചിന്താമഗ്നനായി നിന്നു. ക്രമേണ വണ്ടിയും ആഗതസംഘവും ദൃഷ്ടിപഥത്തിൽനിന്നും മറഞ്ഞു. കൊച്ചുവേലു വീണ്ടും വൃക്ഷച്ചുവട്ടിൽ ഇരിപ്പായി. യൂറോപ്പിന്റെ പടവും നിവർത്തിവച്ചു ആക്രമണപദ്ധതിയെപ്പററി ഗാഢമായി ആലോചിക്കുന്ന ശ്രീ. ഹിററ്ലർക്കുതുല്യം അവൻ കുറെനേരം നിശ്ചലനായി ആകാശത്തിൽ ദത്തദൃഷ്ടിയായി ഇരുന്നു.

'ഇത്ര വലിയ ആലോചന എന്ത്?' കൊച്ചുവേലു ഒന്നു ഞെട്ടിത്തിരിഞ്ഞു ഭാര്യയെ നോക്കി:—

'ഒന്നുമില്ല, അങ്ങനെതന്നെ. ഒരു ദോഷവും വരാനില്ല. ദൈവം സഹിക്കും..... അപ്പോ....ഇന്ന് നല്ല പുടവ, നേര്യത്...."

"അയ്യോ എങ്ങനെ? മോഷ്ടിച്ചോ!" വേണ്ട വേണ്ട. ഇന്നുവരെ നാം അത്തൊഴിൽ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഉള്ളതും ഇല്ലാത്തതും ദൈവം അറിയും; അദ്ദേഹത്തെ ചതിച്ചു നമുക്കു വലുതാവേണ്ട."

"മോട്ടിക്കാൻമൊന്നുമില്ല... പിന്നെ. എനിക്കൊരു പ്രാണസ്നേഹിതനുണ്ട്. ഒരാപത്തിലും ഉപേക്ഷിക്കാത്ത സ്നേഹിതൻ... അദ്ദേഹത്തിനെകണ്ടു ഞാൻ ഇന്നു രാത്രി തന്നെ പുടവയും നേര്യതും കൊണ്ടുവരും—"

ആ സ്നേഹനിധി തന്റെ പ്രേമസർവസ്വത്തെ സസ്മിതം നോക്കി. അവളുടെ മുഖത്തിൽ കളിയാടിയ പുഞ്ചിരിയും കവർന്നുകൊണ്ടു ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ അവിടെനിന്നും യാത്രയാകയും ചെയ്തു.

നേരം പത്തുപത്തിനൊന്നു നാഴിക ഇരുട്ടി. നാഗപുരിയുടെ പശ്ചിമപ്രാന്തത്തിലുള്ള ശ്മശാനം ഒരു മഹത്തായ വേദാന്തഗ്രന്ഥമെന്നവണ്ണം കാണപ്പെട്ടുന്നു. അതിൽ കാണുന്ന ഓരോ ശവകുടീരവും കാണികളെ എത്രയെത്ര ഗുണപാഠങ്ങളാണ് പഠിപ്പി[illegible]ന്നത്! അങ്ങിങ്ങായി നില്ക്കുന്ന ത[illegible] പനമരങ്ങളും രാത്രികാലങ്ങളിൽ പല ഭീരുക്കളിലും ഭൂതപ്രേതാദിഭ്രമം ജനിപ്പിച്ചു അവരെ അവിടെനിന്നും പലായനം ചെയ്യിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്നാകട്ടെ പവനന്റെ മന്ദഗമനംപോലും ഇല്ലായ്കയാൽ അവ നിശ്ചലമായി നിലകൊള്ളുന്നു. അതാ ഒരു ശവക്കുഴി. അതിലെ മണ്ണു ഇതേവരെ ഉണങ്ങീട്ടില്ല. സുഖസുഷുപ്തിയിൽ മുഴുകി ആത്മോന്മുഖമായി പ്രയാണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രാണനെന്നവണ്ണം ഒരു മെഴുകുതിരി അതിനുസമീപം നിശ്ചലനാളത്തോടുകൂടി കത്തുന്നു. അതാ ഒരു രൂപം ഇരുട്ടിലിരുളെന്നവണ്ണം ദൂരെ നിന്നും വന്നു മെഴുകുതിരി അണയ്ക്കുന്നു: ഉടൻതന്നെ പതറുന്ന കൈകൾകൊണ്ടു ശവക്കുഴി മൂടിയിരുന്ന മണ്ണു തള്ളിമാററുന്നു. ക്രമേണ ശവപ്പെട്ടി തെളിഞ്ഞു. ഇനി അതിന്റെ മേൽപ്പലക ഇളക്കാനായി ആഗതന്റെ ശ്രമം. എന്തായുധമാണോ അയാൾ ഉപയോഗിച്ചതെന്നു നിശ്ചയമില്ല. നാഴിക രണ്ടുകൂടി കഴിഞ്ഞു. പലക ഇളകി. പെട്ടിക്കുള്ളിൽ സുഖശയനം ചെയ്തിരുന്ന ആ ജഡം:— "സാരമില്ല മകനേ! യഥേഷ്ടം എടുത്തുകൊള്ളൂ" എന്നു പറയുന്നതായി ആഗതനു തോന്നി. അയാൾ ജഡത്തെ മൂടിയിരുന്ന മുണ്ടും നേര്യതും കൈയിലെടുത്തു മടക്കി തോളിലാക്കി. അതിന്റെ ശരീരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ആഭരണമൊന്നും സ്പർശിച്ചതേ ഇല്ല. "അമ്മേ! മാപ്പ്" എന്നു ശബ്ദപൂർവ്വം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അയാൾ പലകയെടുത്തു പെട്ടി അടച്ചു.

....
....

"അല്ല! നേരം കോഴികൂവിയോ എന്റപ്പോ! കെഴക്കു വെള്ള വച്ചോ എന്നു നോക്കട്ടെ" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മറിയ കതകുതുറന്നു കിഴക്കോട്ടു നോക്കി. തലേദിവസം അടക്കംചെയ്ത ശവക്കുഴിക്കടുത്തൊരു വെളുപ്പ്'! അവൾ പരിഭ്രമിച്ചു കതകടച്ചിട്ടു വറീതിനെ വിളിച്ചുണർത്തി.

"എന്തുവാടീ ഇത്! നേരെ ഒന്നു കെടന്നു കണ്ണടയ്ക്കാൻ നീ സമ്മതിക്കൂല്ല അല്ലേ? ഹാ..." എന്നായിരുന്നു അവൾക്കു കിട്ടിയ മറുവടി.

"നോക്കിൻ, നേരാ ഞാൻ പ[illegible]തു. ദോ..ല്ലേ. പന്നേടെ വ[illegible]ൽ ഒരു വെളുപ്പ്"—

"അതേ അതേ, നീ വെളുപ്പും കറുപ്പുമൊക്കെ കാണുന്നവളാ."

"എന്റെ കർത്താവേ! ഞാൻ കളിയല്ല പറഞ്ഞത്. ഏതോ അവിടെ അനങ്ങുന്നതുകണ്ടു"—

വറീത് കണ്ണുതിരുമ്മി ഒരു ദീർഘമായ കോട്ടാവി വിട്ടുകൊണ്ട് എഴുന്നേററു വാതിൽ തുറന്നു കിഴക്കോട്ടു നോക്കി അയാൾ കാര്യം ഗ്രഹിച്ചു.

"ആങ്ഹാ! അത്ര തികഞ്ഞോടാ? ഒരുത്തൻ! വറീത് വാച്ച്മേനായിരിക്കുമ്പം!!" എന്നുള്ള ആത്മഗതത്തോടുകൂടി ആ ഭീമകായൻ കുറുവടിയും എടുത്തു ദ്രുതഗതിയിൽ കൃത്യസ്ഥലത്തെത്തി.

'പൊന്നുചേട്ടാ! എന്നെകൊല്ലല്ലേ"— എന്നുണ്ടായ അപേക്ഷാവചനത്താൽ കൊച്ചുവേലുവിനു അവിടെവച്ചുതന്നെ യമലോകം പ്രാപിക്കേണ്ടിവന്നില്ല.

... .

കോടതിസമയമായി. മജിസ്ട്രേട്ട് മുനിസ്വാമിപ്പിള്ള ഘനഭാവം വിടാതെതന്നെ കോടതിയിൽ ആസനസ്ഥനായി. തണ്ടെല്ലോടൊട്ടിയ വയറും കുണ്ടിൽവീണ കണ്ണുകളുമായി ഒരു വികൃതരൂപം പ്രതിക്കൂട്ടിൽ ഇഴഞ്ഞു കയറി.

"നീങ്ങിനില്ലെടാ അങ്ങോട്ട്—നിന്റെ കള്ളക്കണ്ണീരും...." വറീതിന്റെ കുറുവടിയെക്കാളും ഭയങ്കരമാണെന്നു താൻ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ 'ഷോററൻതടി' ഭയന്ന് കൊച്ചുവേലു അല്പംകൂടിമുൻപോട്ടു നീങ്ങി. മറിയ, വറീത് എന്നിവർ യഥാക്രമം മൊഴികൊടുത്തു. മജിസ്ട്രേട്ട് പ്രതിയുടെ മുഖത്തുനോക്കി. കളങ്കത്തിന്റെ കണികപോലും അവിടെ പ്രത്യക്ഷമായിരുന്നില്ല.

'എടോ! താൻ ഈ കുററംചെയ്തോ?'

ഇതിനു മറുവടി ഉച്ചത്തിലുള്ള ഒരു ചിരിയായിരുന്നു.

"ചെയ്തു. കുററംചെയ്തു. എന്റെ പൊന്നു ചങ്ങാതീ! വാ! നിനക്കു പുടവയും നേര്യതും ഇതാ. വിവാഹം പന്തൽ—നിന്നെ ഞാൻതന്നെ പുടവ ഉടുപ്പിക്കാം."

തിളങ്ങുന്ന നേത്രങ്ങളോടുകൂടി കൊച്ചുവേലു മജിസ്ട്രേട്ടിനെ നോക്കി. എന്തെങ്കിലും ആ 'അപരാധി'ക്കു ഒരു മാസത്തെ വെ[illegible]തടവും തല്ക്കാലം ഭ്രാന്താസ്പത്രിയിൽ ചികിത്സയുമാണു ആ ന്യായാധിപൻ വിധിച്ചത്.

—*—

നവജീവൻ.

1120 കർക്കടകം 15-ാംനു-

ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിനുശേഷം.

വിശ്വവിഖ്യാതിനേടിയ ക്ഷേത്രപ്രവേശന വിളംബരത്തിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂറിലെ ഹിന്ദുജനതയിൽ സാരമായ മാററം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. വിളംബരത്തിനുശേഷം രണ്ടുമൂന്നു വർഷം തീണ്ടലിൻെറയും അയിത്തത്തിൻെറയും മറവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ ആരാധനകളിൽ സംബന്ധിക്കാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ജാതിഹിന്ദുക്കൾ ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതൊക്കെ ഒന്നു മാറിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ജാതിയുടെ പേരിൽ ഉച്ചനീചത്വഭാവങ്ങൾ കാണിക്കുന്നവർ ധാരാളമുണ്ടു്. ആരംഭത്തിൽ ഈ വിഷവിത്തു നിസ്സാരമെന്നു കരുതിയാൽ ഭാവിയിൽ അതു മുളച്ചു ഒരു മഹാവിഷവൃക്ഷമായി തീർന്നേക്കാം. തന്മൂലം ഇതിൻെറ ഫലം അനുഭവിക്കുന്നവരൊക്കെ പാപികളായി തീരുകയും ധർമ്മഭൂമി പഴയ ഭ്രാന്താലയമായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. മാത്രമല്ല; സനാതന ധർമ്മോദ്ധാരകനായി കരുണാനിധിയായി അവതാരപുരുഷനായി ലസിക്കുന്ന ശ്രീചിത്രഭൂപൻെറ ശോഭനമായ മഹാസങ്കല്പത്തിനു ഹാനിയുണ്ടാകുവാൻ മാർഗ്ഗം തുറക്കുന്നതു തിരുമനസ്സിനോടു ചെയ്യുന്ന ഒരു മഹാപരാധവും രാജദ്രോഹവുംആണു്. താഴ്ന്ന ജാതികൾക്കു സംസ്കാരമില്ലഎന്നു പല്ലവി പാടുന്നവരെ ഞങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. സംസ്കാരമില്ലാത്തവരെല്ലാം താഴ്ന്ന ജാതിക്കാർ എന്നു പറയുന്നവരേയും കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. ഉച്ചനീചത്വം സംസ്കാരത്തിലും സംസ്കാരമില്ലായ്മയിലും നിന്നു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെങ്കിൽ, സംസ്കാരമുള്ള താഴ്ന്ന ജാതികളെന്നു പറയുന്നവരും, മേൽജാതികളെന്നു ഗണിച്ചുപോരുന്നവരും തമ്മിൽ വിവാഹവും പന്തിഭോജനവും എന്തുകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നില്ല. ജീവിതമത്സരംമൂലം കയ്യൂക്കുള്ളവരിൽ നിന്നും ഉണ്ടായ അടിച്ചമർത്തലും സ്വാർത്ഥതയും ഈർഷ്യയുംകൊണ്ടാണു് ജാതിചിന്തയെന്നു വിവരമുള്ളവർക്കൊക്കെ അറിയാം. സംസ്കാരമെന്താണെന്നും സംസ്കാരശബ്ദത്തിൻെറ ഉത്ഭവം എങ്ങിനെയെന്നും വിവരമില്ലാത്തവർ സംസ്കാരത്തെപ്പററി വർണ്ണിക്കുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ പുഞ്ചിരി തൂകാറുണ്ടു്. സംസ്കാരമില്ലാത്തവർ സംസ്കാരമുള്ളവനെ സംസ്കാരമില്ലാത്തവനെന്നു സംസ്കാരത്തിൻെറ നാമധേയത്തിൽ പറയുന്ന ആ അസംസ്കാരത്തിൻെറ മരണനിനാദം ഇനിയെങ്കിലും അടങ്ങേണ്ടതാണു്. ജാതിയുടെ പേരിൽ മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനോടു കാണിക്കുന്ന വെറുപ്പും അറപ്പുംപോലെ ദൈവം മനുഷ്യനോടു കാണിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്നു ലോകം ഏതുനിലയിൽ എത്തുമായിരുന്നു. ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം അർഹിക്കുന്നവിധം എത്തണമെങ്കിൽ വഞ്ചിരാജ്യനിവാസികളായ രാജഭക്തരും രാജ്യഭക്തരും ജാതിഭാവനകൾ അകമലിഞ്ഞു ഇങ്ങിനി വരാതവണ്ണം പരിത്യജിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു-

ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു്,

ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിനുശേഷം തീണ്ടൽ ആചരിക്കാതെ എല്ലാ ഹിന്ദുക്കൾക്കും ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ അടുത്തുചെന്നു തൊഴുന്നതിനും കാണിക്കപ്പെട്ടിയിൽ പണം ഇടുന്നതിനും ഉള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചു എന്നല്ലാതെ ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ഉദ്യോഗങ്ങളെല്ലാം മേൽജാതികളെന്നു പറയുന്നവരിൽ മാത്രം ഇന്നും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെയുള്ളു. കൂടുതൽ ഭക്തിയും വിശ്വാസവും, യോഗ്യതയും മേൽജാതികളെന്നു ഗണിക്കുന്നവർക്കുള്ളതുകൊണ്ടാണു്, ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ അവർക്കുമാത്രം ഉദ്യോഗങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതെന്നു പറയുവാൻ തരമില്ല. അവരിൽനിന്നും ഒട്ടും പിന്നോക്കമില്ലാത്ത അഥവാ ഒരുപടി കൂടുതൽ ഭക്തിയും, വിശ്വാസവും, യോഗ്യതയുമുള്ളവർ ഇന്നും അവശസമുദായത്തിൽ ധാരാളമുണ്ടു്. പൂർവ്വാചാരത്തെ ധ്വംസിച്ചു ജന്തുഹിംസാ നിരോധനവും, ക്ഷേത്രപ്രവേശന സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകിയ ധർമ്മരാജ്യഗവമ്മേൻറു ഇനി ഈ കാര്യത്തിൽ കാലവിളംബം ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കരുതെന്നുള്ള ഒരു അഭ്യർത്ഥന മാത്രമേ ഞങ്ങൾക്കു ഇതേപ്പററി തൽക്കാലം പറയുവാനുള്ളു.

തച്ചർ ബിൽ.

തിരുവിതാംകൂറിൽ ജനസംഖ്യയിൽ ഏററവും കുറവുള്ള കൂട്ടരാണു തച്ചർ സമുദായക്കാർ. തച്ചർ ബില്ലിൻെറ നാമധേയം തണ്ടാർബില്ലാക്കണമെന്നുള്ള ഒരു വാദംവലി തണ്ടാർ സമുദായത്തിലെ പ്രമുഖാംഗങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നുണ്ടു്. പരവന്മാർ, വേലന്മാർ, വണ്ണാന്മാർ, നേര്യന്മാർ എന്നുംമററും ഉള്ള പല പേരുകളിൽ ഈ വിഭാഗക്കാരെ ഇന്നു തിരുവിതാംകൂറിൽ അറിഞ്ഞുവരുന്നുണ്ടു. തൊഴിൽകൊണ്ടു് ഇവരെ ഒന്നായി പരിഗണിക്കാം. ജനസംഖ്യയിൽ ഏററവും കുറവുള്ള ഇക്കൂട്ടരിൽ ഉച്ചനീചത്വങ്ങൾ അവർതന്നെ പരസ്പരം ഗണിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇവർക്കെല്ലാംകൂടി ഒരു റെഗുലേഷൻെറ ആവശ്യം ഉണ്ടാകുന്നെങ്കിൽ വിവിധവർഗ്ഗങ്ങളടങ്ങിയ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഹിന്ദുജനവിഭാഗങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോ റെഗുലേഷൻ വേണ്ടിവരും. അങ്ങിനെവരുമ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു റെഗുലേഷപ്രളയം സംഭവിക്കുവാൻ ഇടവന്നേക്കാം. ആചാരത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും ഐകരൂപ്യമുള്ള തിരുവിതാംകൂറിലെ ഹിന്ദുക്കൾക്കെങ്കിലും ഒരേ ഒരു റെഗുലേഷൻ ഉണ്ടായികാണുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവരാണു ഞങ്ങൾ. മനുഷ്യരുടെ ആചാരവും വിശ്വാസവും വേഷവും ഭാഷയും പലതാണെങ്കിലും അവരുടെ ജാതി ഒന്നായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ദായക്രമത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള റെഗുലേഷനും അവർക്കു ഒന്നായി കാണണമെന്നുള്ള വിചാരമാണു വാസ്തവത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കുള്ളതു്. മനുഷ്യനെ കെട്ടിനിർത്തുന്ന ജാതിച്ചങ്ങലകളായ ഓരോ ഹിന്ദുസമുദായക്കാരും കൊണ്ടുവരുന്ന ബില്ലുകളെ ഹിന്ദുസമുദായത്തിൻെറ നന്മയെ ഓർത്തു ഇല്ലാതാക്കി ഹിന്ദുക്കളുടെ ഐക്യതയ്ക്കും അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കും ഒരേ ഒരു ബില്ലുമാത്രം മതിയെന്നു ഉച്ചൈസ്തരം ഉൽഘോഷിക്കേണ്ടതും അതിനുവേണ്ടി പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടതും വാസ്തവത്തിൽ കേരളഹിന്ദുമിഷൻആകുന്നു- ജാതി പരിപാലനസഭകൾ സ്ഥാപിച്ചു വിഭിന്നഭാവനകൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു അതിൻെറകെ മേൽക്കോയ്മക്കാണു ഹിന്ദുമിഷൻെറ ഭാവമെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു ഇതെപ്പററി ഒന്നും പറയുവാനില്ല. എന്തായാലും തണ്ടാർ സമുദായക്കാരുടേയും തച്ചർ സമുദായക്കാരുടേയുംഇതുപോലുള്ള മററു [illegible]ദായക്കാരുടേയും [illegible]രംഭത്തിൽ അർത്ഥം ഒന്നുമില്ലെന്നുമാത്രമേ ഞങ്ങൾക്കു പറയേണ്ടതായിട്ടുള്ളൂ.

മാനദണ്ഡം.

(ജഗദി വേലായുധൻ നായർ.)

(കേക)

പാടവം,പണത്തെക്കാളേറവും വലുതെന്നാൽ
പാടവമല്ലലോകം നോക്കുന്നു പണത്തെക്കാൾ
പാടവമുള്ളോൻവെറും ഭിക്ഷുവാണെന്നാൽപണം.
കൂട്ടുവോനജ്ഞാനത്തിൻ വാരിരാശിയെന്നാലും
ആയവൻ മിടുക്കനായ്ത്തന്നെയീലോകം കാണും
ആയതിനണുപോലു മില്ലസംശയംപാർത്താൽ
ഉണ്ടാകുമവന്നേറെ കൂട്ടുകാർ, സ്നേഹിക്കുവാൻ
കണ്ടേയ്ക്കുമൊരുകോടി കോമളാംഗിമാർ ചുറ്റും
രണ്ടുപാടുമായ്നിന്നു ചാമരംപിടിച്ചീടാൻ
പുണ്ഡരീകാക്ഷിവ്രാതമെത്രയും തയാറാകും
ചെല്ലുവോരിടത്തെല്ലാമുണ്ടുസൽക്കാരംതസ്യ-
ചൊല്ലുദൈവാജ്ഞയെപ്പോലാത്തു കൊണ്ടാടുമനേകംപേർ
അല്പമങ്ങൊരുകാലിളക്കുകിലകമ്പടി-
യ്ക്കല്ലരാമനേകംപേർ കാത്തുനിൽക്കുന്നുണ്ടാവും,
സാരമാം യജമാനസ്ഥാനവുംലഭിച്ചിടും
പേരെഴുതിയൊപ്പിടാനായറിവില്ലെന്നാലും
പ്രാഭവക്കൊടിയടയാളമാം കുടവണ്ടി
യാതൊരുകുറവുമില്ലാതെ വന്നീടുംതാനേ
ഇങ്ങനെയനക്ഷരകുക്ഷിയെന്നാലും, പണം-
തിങ്ങുവോർക്കെല്ലാമുണ്ടാമൈഹികസുഖോത്സവം
മർത്ത്യനെമയക്കുന്ന വെള്ളിനാണയത്തിന്റെ
നല്ലെഴുംകിലുകിലുപ്പാണിവയെല്ലാമോർത്താൽ
സന്തതംപണിപ്പെട്ടു പാടവംനിജാത്മാവിൽ
ത്തങ്കിയീലോകത്തിനു നന്മകളരുളുവാൻ
ചിത്തസംസ്കാരംചെയ്ത വിദ്യയാം വിത്തംപൂണ്ട
മർത്ത്യനെമനുഷ്യനായ് പ്പോലുമീലോകംകാണാ
വിജ്ഞാനവാരാന്നിധി കാഞ്ഞിരയ്ക്കുമ്പോളേറ-
മജ്ഞാനക്കയങ്ങളിൽ കാണുന്നു കുളുർമകൾ
പണ്ഡിതകരം ചലിച്ചിടുന്ന വഴികളിൽ
കൊണ്ടുകേറുന്നുപണക്കാരകണ്ടകസ്തോമം
ചാകണം പണക്കാരരൊക്കയു,മെന്നാൽഭൂമി
നാകമായ്ത്തീരും നന്മയെങ്ങുമേ വിളഞ്ഞിടും
വിത്തമാണീലോകത്തിൽ മർത്ത്യനെയളക്കുന്ന
കൃത്യമാമൊരു "മാനദണ്ഡ"മെന്നറിഞ്ഞാലും.

ഹിന്ദുജനവിഭാഗം

ഏകീകരിക്കുവിൻ.

തിരുവിതാംകൂറിലെ ഹിന്ദുജനവിഭാഗം വർഗ്ഗവ്യത്യാസങ്ങൾ മൂലം വാസ്തവത്തിൽ പരസ്പരം ഭിന്നിച്ചു നില്ക്കുകയാണു്. ഈ ഭിന്നതയ്ക്കു പോംവഴി ഉണ്ടാകുവാനും ഐക്യതയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുവാനും ഒരേ ഒരു മാർഗ്ഗം ഞങ്ങൾ കാണുന്നു. ഹിന്ദുക്കൾ ഉസൗഹാർദ്ദമായി കഴിയുന്നതിനും പരസ്പരമുള്ള സ്നേഹത്തെ നിലനിർത്തുന്നതിനുമുള്ള ചുറ്റുപാടു ഉണ്ടാക്കുക എന്നുള്ളതാണു്. ഇതിലേക്കു ഗവർമെൻറിനു നിഷ്പ്രയാസം ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ശ്രേഷ്ഠവും എളുപ്പവും ആയ കാര്യം അറിയിക്കുവാനുണ്ടു്. അതു രജിസ്റ്റർ ആധാരങ്ങളിൽ ജാതിവിവരപ്പട്ടിക ചേർക്കണം എന്നുള്ള നിയമം സംത്യജിക്കണം. പേരും ഊരും തൊഴിലും വീടും മതവും വയസ്സും പിതാവിന്റെ പേരും മാത്രം ചേർക്കുന്നതായാൽ അങ്ങിനെയുള്ള ആധാരങ്ങൾക്കു ദുർബലത ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഇതു ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ ഹിന്ദുക്കളെ തമ്മിൽ ഇടയിൽ വലിയ മാററങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ കഴിയും. ഇൻഡ്യയിൽ അഫ്രഞ്ചുഗവർമെൻറിന്റെ അതിർത്തിയിൽ ഇപ്പോൾ ഈ രീതി നടപ്പിൽ [illegible]രിക്കുന്നുമുണ്ടു്.

—*—

"നേരുമെയ്തന്നെ ചൊൽകയാൽ"

(ശാസ്ത്രി കെ. സുകുമാരൻ.)

"പേരുരുതൊഴിലീമൂന്നും
പോരുമായതുകേൾക്കുക:
ആരുനീയെന്നു കേൾക്കേണ്ട
നേരുമെയ്തന്നെ ചൊല്കയാൽ"

(ശ്രീനാരായണഗുരുദേവൻ)

ജാതിയെപ്പററിയുള്ള നിർവ്വചനം ഇത്ര സ്പഷ്ടമായി ഗുരുദേവൻ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ലാതെ മററാരും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിവില്ല. ഒരുവനെ കണ്ടാൽ അവന്റെ പേരും ഊരും തൊഴിലും ചോദിക്കുകയല്ലാതെ പിന്നെ അവൻ ആരാണെന്നുള്ള ചോദ്യം അസംഗതമാണു്. നീ ആരു എന്നു ചോദിക്കുന്ന ആൾ തിമിരബാധയുള്ളവനായിരിക്കണം. അല്ലാതെ വിവരമുള്ളവരാരും ഈ ചോദ്യത്തിനു ഒരുങ്ങുകയില്ല. ജാതി രാക്ഷസന്റെ ഘോരാട്ടഹാസമുത്ത കാലത്തിനു ഈ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചവർ അനേകലക്ഷമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ആ കാലമല്ലല്ലൊ. അതുകൊണ്ടു "നേരുമെയ്തന്നെ ചൊൽകയാൽ" ഇ[illegible]നി ആരു നീയെന്നുള്ള ചൊല്ലു് [illegible]ബോധമുള്ളവർ സംത്യജി[illegible]ക്കേണ്ടതാകുന്നു.

—*—

വിജ്ഞാപനം.

—*—

മഹാജനങ്ങളെ,

പതിവനുസരിച്ചു നടത്തിവരാറുള്ള ശ്രീനാരായണജയന്തി ആഘോഷം (ഗുരുദേവന്റെ 90-ാമതു് ചതയംതിരുനാൾ) 24-8-1945 / 8-1-1121 വർക്കല ശിവഗിരിമഠത്തിൽവച്ചു നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ജയന്തിസംബന്ധിച്ചുള്ള വിശേഷാൽപൂജ, അന്നദാനം, പൊതുയോഗം മുതലായവയുടെ ചിലവിലേയ്ക്കു തലശ്ശേരി, കോഴിക്കോട്ടു്, കണ്ണൂരു മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ ഗുരുദേവഭക്തരിൽനിന്നു സംഭാവനതുക പിരിക്കുവാൻ തലശ്ശേരി ശ്രീ. അക്കാളിസുകുമാരൻ അവർകളെ രേഖാമൂലം ശ്രീനാരായണധർമ്മസംഘത്തിന്റെ നിശ്ചയം അനുസരിച്ചു നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

എന്നു്, ശിവഗിരിമഠാധിപതിയും ധർമ്മസംഘാദ്ധ്യക്ഷനും ആയ സ്വാമി ശ്രീശങ്കരാനന്ദ

(ഒപ്പു്)

ശിവഗിരിമഠം, വർക്കല. } 10-12-120.

ജൂലിയന്റെ തെററിദ്ധാരണക്കു് ഒരു മറുപടി.

[എൻ. വി. നാഥ്.]

ശ്രീനാരായണഗുരുദേവന്റെ ഗുരു ശ്രീചട്ടമ്പിസ്വാമികളാണെന്നും ഗുരുദേവൻ ചട്ടമ്പിസ്വാമികളെ ചാലക്കമ്പോളത്തിൽ എരിയാണിവെയിലത്തു എരിപൊരികൊള്ളുന്ന നട്ടുച്ചയ്ക്കു റോഡിന്റെ നടവിൽ നിർദ്ദയം നിർത്തിയിട്ടു നമസ്കരിച്ചു എന്നുള്ള ഒരു "വ്യാജപ്രസ്താവന" ഈയിടെ 'ചക്രവാള'ത്തിൽ ജൂലിയൻ എന്ന അപരാഭിധാനത്തിൽ ഒരാൾ "ശ്രീനാരായണൻ" എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ഒരു ലേഖനം എഴുതിയിരുന്നു.

ശ്രീനാരായണഗുരുദേവനെ ചട്ടമ്പിസ്വാമികളുടെ ശിഷ്യനാക്കിത്തീർക്കുവാൻ ഒരുകൂട്ടർ കുറെനാളുകളായി ശ്രമം തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഗുരുസ്വാമിപാദങ്ങൾ ചട്ടമ്പിസ്വാമികളുടെ ശിഷ്യനാണെന്നു വരുത്തുവാൻ, ചട്ടമ്പിസ്വാമികളുടെ ജീവചരിത്രം എഴുതിയ ഒരു ഗ്രന്ഥകാരൻ അതിൽ വളരെ പണിപ്പെട്ടുകാണുന്നുണ്ട്. ഗുരുവാണെന്നു വരുത്തുവാൻ കുറെപ്പേരുടെ സ്മരണകൾ ആ ജീവചരിത്രത്തിൽ വ്യാജേന അനുബന്ധമായി ഗ്രന്ഥകാരൻ എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അതെല്ലാം അവാസ്തവങ്ങളാണെന്നു ആ സ്മരണയിൽ കാണുന്ന പേരുകാർ ആ ജീവചരിത്രം പുറപ്പെടുവിച്ചകാലത്തു്, അവർ സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ പ്രത്യാഖ്യാനങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ സംഗ്രഹം ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു് 'മലയാളി'യിലും 'പരിവർത്തന'ത്തിലും അന്നൊരാൾ പ്രസ്പഷ്ടം പ്രസിദ്ധംചെയ്തിട്ടുള്ളതു ഓർക്കുന്നു. അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളായ ആ സ്മരണകളിൽ കാണുന്ന പേരുകാർ സ്വഹസ്തലിഖിതങ്ങൾകൊടുത്തിട്ടുള്ളതു് ഇന്നും സൂക്ഷിച്ചു വച്ചിട്ടുള്ള സ്വാമിഭക്തനെ എനിക്കു അറിയാവുന്നതാണു്. തൽസംബന്ധമായി ആയിടക്കു 'മലയാളി'യിലും 'സ്വദേശി'ലും 'രാജ്യാഭിമാനി'യിലും നടന്ന വാദപ്രതിവാദങ്ങളും ആയിടക്കു ആ പത്രങ്ങളിൽ പ്രസ്തുതവിഷയത്തെപ്പററി പലർ എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളും ഒടുവിൽ ഇതിനെപ്പററി 'കൌമുദി'യിൽ ചേർത്തിരുന്ന "കരിന്തിരിവാദവും" വിസ്മരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സംഗതികളാണു്. ഒരു സത്യം വിചാരിപ്പുകാരനായ ചെമ്പഴന്തിപ്പിള്ളമാരിൽപ്പെട്ട ഒരാൾ മുഖേനയാണു ഗുരുസ്വാമികളെ ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ പേട്ടയിൽവച്ചു ആദ്യം കാണുന്നതു്. അന്നു കുഞ്ഞൻപിള്ള ചട്ടമ്പി ആധാരമെഴുത്തുകാരനും, ഗുരുസ്വാമികൾ നാണുഗുരുവും — നാണുആശാനും ആയിരുന്നു. കുഞ്ഞൻപിള്ള ചട്ടമ്പിക്കു അന്നു തമിഴിൽ പാണ്ഡിത്യംഉണ്ടായിരുന്നതല്ലാതെ സംസ്കൃതത്തിൽ ജ്ഞാനം ഇല്ലായിരുന്നു. നാണുഗുരുസ്വാമികൾ അതിനു മുമ്പേതന്നെ പുതുപ്പള്ളി കുമ്മംപള്ളിൽ ശ്രീ. രാമൻപിള്ള ആശാനോടു് സംസ്കൃതവിദ്യ അഭ്യസിച്ചു അപാരമായ പാണ്ഡിത്യവും സിദ്ധിച്ചു ഗുരുദക്ഷിണയുംകഴിഞ്ഞു ചെമ്പഴന്തിയിൽവന്നു തന്റെ പ്രഥമ ഗുരുവും പിതാവും ആയിരുന്ന മാടൻആശാന്റെ ആജ്ഞയോടുകൂടി ചെമ്പഴന്തിയിൽ ഒരു കുടിപ്പള്ളിക്കൂടം ഉണ്ടാക്കി വിദ്യാർത്ഥികളെ സംസ്കൃതം പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. തന്റെ പ്രഥമദർശനംമുതൽ ആത്മസ്നേഹിതനായിത്തീർന്ന കുഞ്ഞൻപിള്ളച്ചട്ടമ്പി നാണുഗുരുവിനോടു അന്നു സംസ്കൃതവിദ്യ അഭ്യസിക്കുകയും നാണുആശാനു തക്ക സൗകര്യം ലഭിക്കായ്കയാൽ നാണുഗുരുവിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം അന്നു സുപ്രസിദ്ധനും മഹാ പണ്ഡിതനും ഒരുകവിയും ആയിരുന്ന ശ്രീ. വെളുത്തേരികൃഷ്ണനാശാനോടു അന്നു ആധാരം എഴുത്തുകാരനായിരുന്ന കുഞ്ഞൻപിള്ളച്ചട്ടമ്പി ഒരു വർഷക്കാലം രാത്രികാലങ്ങളിൽ അവിടെചെന്നു സംസ്കൃതംപഠിക്കുകയും വെളുത്തേരിയിലെ കുളത്തിൽ കുളിക്കുകയും അവിടെനിന്നും ആഹാരാദികൾ കഴിച്ചു രാത്രി അവിടെതന്നെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള പരമാർത്ഥം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരിൽ ഇന്നു പലരും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടു്. ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ എങ്ങിനെ, ആരിൽനിന്നും സംസ്കൃതം പഠിച്ചു എന്നുള്ള വിവരം പർവ്വതാകാരമായി എഴുതിവച്ചിട്ടുള്ള ചട്ടമ്പിസ്വാമികളുടെ ജീവചരിത്രത്തിൽ ഗ്രന്ഥകാരൻ വ്യക്തമാക്കിക്കാണുന്നില്ല. ശ്രീനാരായണപരമഹംസരുടെ ജീവചരിത്രം ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലും എഴുതിയിട്ടുള്ള ചരിത്രകാരന്മാർ ആരും ചട്ടമ്പിസ്വാമികളാണു ഗുരുവെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നില്ല. ശ്രീനാരായണഗുരുദേവന്റെ മഹിമയിൽക്കൂടി മാത്രമെ ചട്ടമ്പിസ്വാമികളെ ഉയർത്തുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്നു ചിലർക്കൊരുവിചാരം ഉള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നു. രണ്ടു മഹാപുരുഷന്മാരെയും ആരും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാതെതന്നെ അവരുടെ മഹിമകളാൽ സ്വയം ഉയർന്നു് — ഉന്നതസ്ഥാനത്തിലെത്തി ലോകാനുഗ്രഹതല്പരന്മാരായും മഹാജ്ഞാനികളായും തീർന്നു ജീവിതോദ്ദേശം അവർസാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത ബോധമുള്ളവർക്കൊക്കെ അറിയാവുന്നതാണു്. ഗുരുദേവനെയോഗവിദ്യ അഭ്യസിപ്പിച്ച ഗുരു മഹാജ്ഞാനിയും സിദ്ധനും ആയിരുന്നതൈക്കാട്ടു ശ്രീ അയ്യാവുസ്വാമികൾ ആണെന്നുള്ള വിവരംഎല്ലാ ജീവചരിത്രകാരന്മാരുംരേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നു. ഗുരുദേവന്റെ ശിഷ്യപരമ്പരയായ "ശ്രീ നാരായണധർമ്മസംഘാംഗങ്ങൾ ചേർന്നു 115ൽ നടന്ന ധർമ്മസംഘം വാർഷികയോഗത്തിൽവച്ചു ഗുരു ചട്ടമ്പി സ്വാമികൾ അല്ല എന്നു് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വിവരം ഈ ലേഖകനു അറിവുള്ളതാകുന്നു. വന്ദ്യവയോധികനും, ഒരുതികഞ്ഞയോഗിയും, ശ്രീഅയ്യാസ്വാമികളുടെ മകനും ആയ ശ്രീ ലോകനാഥപ്പണിക്കർ അയച്ച കത്തു്; കഴിഞ്ഞ ലക്കം നവജീവനിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതുതന്നെസംഗതിയുടെ പരമാർത്ഥാവസ്ഥ വ്യക്തമാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണു്. ഒരിക്കൽ കമ്മീഷണർ മുമ്പാകെ ഗുരുദേവനെ വിസ്തരിച്ച അവസരത്തിൽ ഗുരു ആരാണെന്നുള്ള ചോദ്യത്തിനു "നമ്മുടെ ഗുരു ദേവന്മാരും മനുഷ്യരുംആണു്" എന്നു ഗുരുപാദർമറുപടിപറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു അതിന്റെ പകർപ്പു് അടയാളസഹിതമുള്ളതു് ധർമ്മസംഘത്തിൽസൂക്ഷിച്ചു വച്ചിട്ടുള്ള വിവരവും അറിയാവുന്നതാണു്. കേട്ടുകേൾവികൾ മാത്രം ആധാരമാക്കിയും ഗുരുശിഷ്യധർമ്മങ്ങൾഅറിയാതെയും മഹാത്മാക്കളെ നട്ടുച്ചക്കു പെരുവഴിയിൽ നമസ്കരിപ്പിക്കുവാനും നമസ്കരിക്കുവാനും പിടിച്ചു നിർത്തി പ്രവചിക്കുന്ന അപ്രത്യക്ഷനാമാവായ "ചക്രവാള— ജൂലിയന്റെ ലേഖനത്തിനു മറുപടിയായിതല്ക്കാലം ഇത്രമാത്രമെ പ[illegible]ന്നുള്ളൂ.

* ആചാര്യസ്സർവ്വചേഷ്ടാസു ലോകഃ ഏവഹി ധീമതഃ [illegible]

(പത്രാധിപർ.)

ശിവഗിരിവാർത്തകൾ

—*—

ധമ്മസംഘം പ്രസിഡൻറ് (ശിവഗിരിമഠാധിപതി) ശ്രീശങ്കരാനന്ദസ്വാമികൾ ആലുവാ അദ്വൈതാശ്രമത്തിൽനിന്നും ശിവഗിരിമഠത്തിൽ എത്തി വിശ്രമിക്കുന്നു.

* * *

ബ്രഹ്മവിദ്യാമന്ദിരം ജനറൽകമ്മററിയുടെ ഒരു യോഗം ഈ മാസം ൭-ാംനു- ശിവഗിരിമഠത്തിൽ വച്ചുക്രുടി. പ്രസ്തുത കമ്മററിയുടെ നിബന്ധനകൾ വായിച്ചുപാസാക്കുകയും പ്രവൃത്തകസ്മിതിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

* * *

ശിവഗിരിമഠത്തിൽ പൂജാദികൾ നിവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ശ്രീപൂണ്ണാനന്ദസ്വാമികൾ തക്കതായ കാര്യംകൊണ്ടു സ്വയം ഒഴിയുകയും തൽസ്ഥാനത്തു മെ: ചെല്ലപ്പൻ, ദാമോദരൻ എന്നീ ബ്രഹ്മചാരികളെ ശാന്തിമാരായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

* * *

ഗുരുപൂജ, പുഷ്പാഞ്ജലി മുതലായ നേർച്ചകൾക്കുഭക്തജനങ്ങൾ മണിയാർഡർകൾ അയക്കേണ്ടതു പൂജാരിമാരുടെപേരിലല്ലന്നും ഖജാൻജി ശ്രീനിജാനന്ദസ്വാമികൾ, എസ്സ്. എൻ. ധമ്മസംഘം ശിവഗിരിമഠം വക്കല എന്ന പേരിൽ ആയിരിക്കേണ്ടതാണെന്നുംഉള്ള വിവരം പൊതുജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്.

* * *

ശ്രീനാരായണധർമ്മസംഘത്തിൻെറ പ്രത്യേകചുമതലയിൽ ചെമ്പഴന്തി ഗുരുകുലത്തിൽവച്ചു നടത്തിവരാറുള്ള ശ്രീനാരായണജയന്തി സംബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാചുമതലകളെയും ചെമ്പഴന്തി ഗുരുകുലം കാര്യദർശിയായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്ന ശ്രീ ഗോവിന്ദാനന്ദസ്വാമികളെ ഇത്തവണ ശ്രീനാരായണധർമ്മസംഘത്തിൽ നിന്നും അധികാരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

* * *

ആലുവാ അദ്വൈതാശ്രമംകാ[illegible]ര്യദർശിയായി ശ്രീമം[illegible] സ്വാമികളെ ധമ്മസംഘ[illegible] [illegible]നിന്നും നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു.

ചതയോത്സവം

I

വി. എം. സുബ്രഹ്മണ്യപ്രസാദ്, ഗാന്ധിറോഡ്-കോഴിക്കോട്.

[നതോന്നത]

മംഗളത്തിൻ മഞ്ജുകാന്തിമന്നിലെങ്ങും വീശിയെത്തും
ചിങ്ങത്തിലെ ചതയമേ! ജയിപ്പു! താക!!
കാഷായവേഷാങ്കിതനായ് തങ്കസങ്കാശാഭകോലും
ഭൂഷാവിനെ മനോജ്ഞമക്കാല്യകാലംപോൽ.
യോഗിവര്യൻ ശ്രീനാരായണാചാര്യരെ യുദിപ്പിപ്പാൻ
യോഗംവന്ന സുദിനമേ! ജയിപ്പുതാക!
ഹരിതപ്പുംപട്ടു ചാത്തിസുരുചിര സൂനമേന്തി-
ധരയിതാ ലസിക്കുന്നു ഭരിതഭക്ത്യാ
ഗുരുവരസന്ദേശം പോലിരുളാററും തങ്കക്കരം
ചൊരിയുന്നു സൂര്യദേവൻ കിഴക്കുനിന്നും.
പരിമളമിളിതമാമിളംകാററു ചരിക്കുന്നു
പരമഹംസരെ പോലെ സമദർശിയായി-
രാഗദ്വേഷമകന്നുള്ളൊരുള്ളംപോലെ നിമ്മലാഭം
രാജിക്കുന്നുവിയത്തടം വിശുദ്ധദേശം.
പിഞ്ചിളം ദളം വിടുത്തി അഞ്ചിതമമ്മാനം നോക്കി
പുഞ്ചിരി പൊഴിച്ചിടുന്നു സൂനസഞ്ചയം.
മഹിതമിസുദിനത്തെഹിതംപോലെയാഘോഷിപ്പാൻ
മഹോദധി പെരുംപറമുഴക്കിടുന്നു.
പ്രകൃത്യംബ പോലുമിമ്മട്ടാനന്ദത്തിൽ മുങ്ങിനില്ക്കും
സുകൃതത്തിൻ നിലയമേ! ചതയർക്ഷമേ!
നിന്നുദയം ഞങ്ങൾക്കെന്നും പുണ്യോദയമാനന്ദത്തിൻ
പൊന്നലകളിളക്കുന്ന വിഭാതവാതം.
ഹൃദയപൊൻമട്ടുമലർ വിടരുവാൻ ഞങ്ങൾക്കെന്നു
മുദാരം നിൻ കരുണതാൻ ശരണം ദേവ.
അഴകിൻെറയാകൃതിയിൽ അഴലേകും സാംസാരിക
പുഴതൻെറ ചുഴലിൽപ്പെട്ടുഴന്നിടായ്വാൻ
അടിമലരനുദിനം പണിയുമീയടിയങ്ങൾ-
ക്കിടയാക്കിടണെയെന്നും ഭവ്യദായക.
ആതങ്കക്കൂരിരുൾ നീക്കംസ്മിതകാന്തിയേന്തിയെത്തും
ചതയമേ ജയിച്ചാലും ജയിച്ചാലും നീ.
പതിതക്കും പാവങ്ങൾക്കും ലൌകികപ്പോരാട്ടവോക്കും
മോദമേകും സുദിനമേ! ജയിച്ചാലും നീ.

* * *

അരുവിപ്പുറംക്ഷേത്രത്തിലെ വൈദികനായി നിയമിച്ചിട്ടുള്ള ശ്രീ. കേശവചന്ദ്രസേനൻെറ സഹായത്തിനു മി. കെ. ചെല്ലപ്പനെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു.

* * *

ശ്രീനാരായണജയന്തി സംബന്ധിച്ചു മുട്ടക്കാട്ടു കുന്നമ്പാറക്ഷേത്രത്തിൽ വിശേഷാൽ പൂജകൾ നടത്തുന്നതിലേയ്ക്കു ക്ഷേത്രശാന്തി മി. മാധവനെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

* * *

ശിവഗിരി ഗുരുകുലത്തിൻെറ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഒരുയോഗം ൧൨-ാംനു- (ചതയദിനം) ബ്രഹ്മശ്രീ ശങ്കരാനന്ദസ്വാമിപാദങ്ങളുടെ മഹനീയാദ്ധ്യക്ഷതയിൽ മംഗളം നടന്നിരിക്കുന്നു.

* * *

അറിയിപ്പ്

ഇവിടെ ശിവഗിരിമഠത്തിൽ പ്രതിവർഷം നടത്തിവരാറുള്ള ശ്രീനാരായണജയന്തി ആഘോഷം സംബന്ധിച്ച ചിലവുകൾക്കു ഭക്തജനങ്ങൾ കഴിവുള്ള സംഭാവനകൾ അയച്ചു സഹായിക്കണമെന്നറിയിക്കുന്നു.

S. N. ധമ്മസംഘം
ശിവഗിരിമഠം
വക്കല.
11-12-120.

} [illegible]സ്വാമി [illegible] രായണതീർത്ഥ (ഒപ്പ്)

ഭീഷ്മാചാര്യർ.

സാഹിത്യവിശാരദ്, കെ. പുരുഷോത്തമൻ.

ഭീഷ്മർ മഹാഭാരതകഥയിൽ ഒരു മനോഹരതാരമായി ശോഭിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ആധുനികലോകത്തിനു അഭിമാനമായ ആദർശം നൽകുന്നുണ്ട്. പൂജ്യപാദനായ ഭീഷ്മരുടെ ചരിത്രം ആരുംതന്നെ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്.

പണ്ടു ഭാരതവർഷത്തിൽ ശന്തനു എന്നു പ്രതാപോൽകൃഷ്ടനായ രാജാവു നാടു വാണിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു ഗംഗാദേവിയിൽ ദേവവ്രതൻ എന്ന പുത്രൻ ജനിച്ചു. ദേവവ്രതൻ ഭീഷ്മർ എന്ന അപരനാമധേയത്താൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

ഒരുദിനം ശന്തനു യമുനയുടെ പരിസരങ്ങളിലുള്ള വനങ്ങളിൽ വന്നുചേർന്നു. അദ്ദേഹം അവിടെ അലൗകികമായ ഒരു ഗന്ധത്തെ ആഘ്രാണനം ചെയ്തു. അതിന്റെ ഇരിപ്പിടം അറിയണമെന്നു ആശിച്ചുകൊണ്ടു അങ്ങുമിങ്ങും ചുററി നടന്നു അവസാനം ദേവരൂപധാരിണിയായ ഒരു ദാശകന്യയെ കണ്ടെത്തി.

രാജാവു അവളുടെ കഥകളെപ്പററി സൂക്ഷ്മം ചോദ്യംചെയ്തു. ദാശരാജാവായ പിതാവിന്റെ നിയോഗാനുസരണം കൂലി വാങ്ങാതെ കടവു തോണി തുഴയുന്നതിനു യമുനാതീരത്തിൽ നിവസിക്കയാണെന്നു അവൾ അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. നാലുപാടും പരിമളം പാറിക്കുന്ന സുന്ദരിയായ ദാശകന്യയെ രാജാവു കാമിച്ചു. അദ്ദേഹം ദാശരാജനെ സമീപിച്ചു അവളെ തനിക്കുതരണമെന്നപേക്ഷിച്ചു.

അവളിൽ ജനിക്കുന്ന പുത്രൻ ശന്തനുവിനുശേഷം, രാജാവാകുമെന്നു ശപഥംചെയ്താൽ കന്യകയെ ദാനംചെയ്യാമെന്നു ദാശരാജൻ പ്രതിവചിച്ചു.

അസഹ്യമായ കാമത്തിനു അധീനനാണെങ്കിലും അതു അനുവദിക്കാൻ അഭിലഷിക്കാതെ ദാശകന്യയെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടു രാജാവു ഹസ്തിനാപുരത്തിലേക്കുമടങ്ങി.

അനന്തരം ചിന്താവശനായ പിതാവിന്റെ ദീനതയ്ക്കു കാരണമെന്തെന്നു ദേവവ്രതൻ ആരാഞ്ഞു. അപ്പോഴുണ്ടായ ആധിയുടെ ഹേതുവെന്തെന്നറിഞ്ഞു അതു പരിഹരിക്കുന്നതിനു താൻ ഒരുക്കമാണെന്നു അദ്ദേഹം പിതാവിനെ ധരിപ്പിച്ചു. ശന്തനു ദാശകന്യകയിൽ തനിക്കുണ്ടായ അനുരാഗത്തെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിനു അശേഷം ആശിച്ചിരുന്നില്ല.

കുലത്തിന്റെ നിലനില്പിനു മൂലമായ ഏകസൂനുവിനു അവിചാരിതമായ മരണം നേരിടുകയാണെങ്കിൽ വംശം നിർമ്മൂലമായ നാശം പ്രാപിക്കുമെന്നു കരുതി ഖേദിക്കയാണെന്നു അദ്ദേഹം പുത്രനെ അറിയിച്ചു.

പിതാവിന്റെ വചനംകേട്ടു ഭീഷ്മർ വിവിധമായ വിചാരങ്ങൾക്കു വശംവദനായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം സൂതൻമുഖാന്തിരം താതന്റെ അനുരാഗകഥകൾ മനസ്സിലാക്കി.

ഭീഷ്മർ യമുനാതീരത്തിൽ ചെന്നു സ്വപിതാവിനു കന്യകയെ ദാനംചെയ്യണമെന്നു ദാശരാജനോടഭ്യർത്ഥിച്ചു.

ആരുടെയും ആശകൾ അത്തരത്തിൽ ശ്ലാഘ്യമായ ഒരു ബന്ധത്തെ കേന്ദ്രീകരിക്കുമായിരുന്നു. ദേവവ്രതനു പൈതൃകമായി ലഭിക്കേണ്ട രാജ്യം തന്റെ കന്യകയിൽ ജനിക്കുന്ന പുത്രൻ അവകാശമാക്കുന്നതിനു അനുവദിച്ചാൽ പുത്രിയെ ശന്തനുവിനു വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നതിനു തയ്യാറാണെന്നു ദാശരാജൻ മറുപടി പറഞ്ഞു.

പിതാവിന്റെ ഹിതം നിറവേറുന്നതിൽ ഉൽസുകനായ ഭീഷ്മർ അതിനു തികച്ചും അനുകൂലിക്കതന്നെ ചെയ്തു.

അഭിജ്ഞനായ അദ്ദേഹം താതനു ദാശകന്യയിൽ ജാതനാകുന്ന പുത്രനെ തങ്ങളുടെ രാജാവായി വാഴിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ശപഥം ചെയ്തു.

സ്വകന്യയിൽ ജനിക്കുന്ന പുത്രന്റെ പിൻതുടർച്ചയ്ക്കു ഭീഷ്മരുടെ സന്താനപരമ്പര ബാധകമാകുമെന്നു ദാശരാജൻ സംശയിച്ചു; അക്ഷോഭ്യനായ ഭീഷ്മർ അന്നുമുതൽ ആമരണം ബ്രഹ്മചാരിയായി കഴിഞ്ഞുകൂടാമെന്നു സാനന്ദം വാഗ്ദാനംചെയ്തു.

അത്തരത്തിലുള്ള പ്രതിജ്ഞയാൽ അപുത്രനായിത്തീർന്നെങ്കിലും അദ്ദേഹം അക്ഷയമായ ലോകങ്ങളെയും അനശ്വരമായ യശസ്സിനെയും സമാർജ്ജിച്ചു.

ഭീഷ്മർ മാതൃനിർവിശേഷമായ സ്നേഹാദരങ്ങളോടെ, ദാശകന്യയായ സത്യവതിയെ തേരിലേററിക്കൊണ്ടു ഹസ്തിനപുരിയിൽ വന്നുചേർന്നു; അദ്ദേഹം പിതൃഭക്തിമൂലംചെയ്ത ദുഷ്കരമായ കൃത്യങ്ങളെപ്പററി കേട്ടു ശന്തനു അത്യധികം ദുഃഖിതനായിത്തീർന്നു.

മരണവേളയിൽ സ്വൈരത കൈവരുമെന്നു അദ്ദേഹം ഭീഷ്മരെ ആശീർവ്വദിച്ചു.

ഐഹികമായ ജീവിതത്തിന്റെ അതിരിനുള്ളിൽ നമ്മുടെ അളവില്ലാത്ത കടപ്പാടിനു അവകാശികളായിത്തീരുന്ന അച്ഛനമ്മമാരിൽ അങ്കുരിക്കുന്ന അഭിലാഷങ്ങളെ നിറവേററുന്നതിൽ നിസ്വാർത്ഥപരമായ നിരീക്ഷണം പാടില്ലെന്നു ഭീഷ്മർ ഹിന്ദുപൗരാണവേദിയിൽനിന്നു പുഞ്ചിരിതൂകിക്കൊണ്ടു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നു.

—:*:—

ശ്രീനാരായണഗുരുദേവന്റെ കൃതികൾ

വില്പനയ്ക്കു തയാർ

ശിവഗിരിമഠം, വർക്കല.

		വില	രൂ.	അ.	സ.
ആത്മോപദേശശതകം	ഡസന്	,,	3	....	....
ദർശനമാല (നാഗരം മൂലം)	,,	,,	3	...	....
പ്രാർത്ഥന	,,	...		12	....
"ചിത്രാശോകൻ" പള്ളത്തുരാമൻ	,,		30	...	....

മഠാധിപർ.

കാലകല്ലോലകോലാഹലം.

(230-ാം പേജിൽനിന്നു തുടൎച്ച)

സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണു്. ഇന്നത്തെ 'അഭ്യസ്തവിദ്യരിലധികം പേരും തങ്ങളുടെ സംസ്കാരങ്ങളെപ്പററി അറിവില്ലാത്തവരാകുന്നു. അതിനാലത്രെ നമ്മളുടെ ദേശം ഇന്നു ഇത്ര അധഃപ്പതിച്ചിരിക്കുന്നതു്. നാം വേഷഭൂഷാദികളാൽ എത്രതന്നെ വിദേശീയരെ അനുകരിച്ചിരുന്നാലും വിശ്വാമിത്രാദി ഋഷിപുംഗവന്മാരുടെ പവിത്രതമമായ രക്തം അവരെ അനുകരിക്കുന്നതല്ലതന്നെ.

അതിനാൽ നാം ഭാരതീയത്വത്തിൽക്കൂടെ മററുള്ളവരെ കാണാൻ പഠിക്കണം. അപ്പോൾ മാത്രമേ നാം സ്വാതന്ത്ര്യരാവുകയുള്ളൂ. നമ്മുടെ തത്വങ്ങളിൽക്കൂടെ നമ്മെ വീക്ഷിക്കുന്നതിനു വിദേശീയരെ പ്രാപ്തരാക്കിത്തീർക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ നാം ഭാരതീയരാകുകയുള്ളൂ. അതുവരെയും നാം വിദേശീയരുടെ അടിമകൾതന്നെ. ഭാരതീയത്വത്തെ സംരക്ഷിക്കുമ്പോൾ മാത്രമെ ഭാരതവും തത്സന്താനങ്ങളും സ്വാതന്ത്ര്യരാവുകയുള്ളൂ. പ്രവൃത്തിശൂന്യമായ കണ്ഠക്ഷോഭത്താൽ എന്താണു പ്രയോജനം.

നദീതീരത്തിൽ എത്തിയവൎക്കു നദി കടക്കണമെന്നുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞ പ്രയോജനമെന്താണുള്ളതു്. കുരങ്ങന്മാൎക്കു സമുദ്രത്തിൽ ചിറ കെട്ടാമെന്നു വരികിൽ ഉൽകൃഷ്ടധൎമ്മസംരക്ഷകരായ ഹിന്ദുക്കൾക്കു എന്തുകൊണ്ടു ഒരു സമുദായചിറ നദിയിൽ കെട്ടിക്കൂടാ? തരണോപായങ്ങൾ ഇല്ലാതെ എങ്ങനെ മറുകരയിൽ എത്തിച്ചേരും. അതിനാൽ ജാതിമതഭേദത്താൽ അന്തഃഛിദ്രമുളവാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ സമുദായമൈത്രി ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. സമുദായമൈത്രി കൂടാതെ പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെ നദി കടക്കുവാൻ കഴിവുള്ളതുമല്ല. ഇന്നു പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അടിമകളാൽ ശിഥിലമായിപ്പോയ ഭാരതീയധൎമ്മം സംരക്ഷിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ ഹിന്ദുക്കൾ ഒരു അഖണ്ഡസമുദായമായി പരിണമിച്ചേ മതിയാകുകയുള്ളൂ. ഹിന്ദുക്കളെപ്പോലെ അന്തഃകലഹങ്ങളു[ള്ള] മറെറാരു സമുദായം [illegible]. ഇല്ലാത്തതിനാൽ മാ[illegible]കുന്ന ഹിന്ദുക്കൾ എന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ഇന്നത്തെ അന്തൎജാതീയമായ ഭേദം നശിച്ചെങ്കിലല്ലാതെ സമത്വംസാഹോദര്യം മുതലായവകളാൽ സമുദായബന്ധം സുദൃഢമാകയുള്ളൂ. സമുദായബന്ധം സുദൃഢമാകാത്തിടത്തോളം കാലം സ്വാതന്ത്ര്യവും കൈവരികയില്ലെന്നുള്ളതിനു ഇന്നത്തെ അനുഭവംതന്നെ മതിയായ പ്രമാണം ആകുന്നുണ്ടല്ലോ.

അതിനാൽ സമത്വസാഹോദര്യാദികൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനുവേണ്ടി ശ്രീനാരായണഗുരുദേവരുടെ ദിവ്യസന്ദേശാമൃതങ്ങൾ മാതിരി മറെറാരു ഉപായവും ഭാരതത്തിനു ഇതുവരെയും സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. ഇനിയും സിദ്ധിക്കുകയുമില്ല. അതുകൊണ്ടു കേരളത്തിൽ വിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ധൎമ്മം നിഖിലഭാരതത്തിന്റേയും കുഗ്രാമങ്ങളിൽക്കൂടെയും വ്യാപിച്ചു തല എത്തിനോക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ജാതിഭേദമാകുന്ന വൃക്ഷം വേരററു നിലംപതിക്കയുള്ളൂ. ഈ വിധമുള്ള ധൎമ്മത്തിന്റെ പ്രചാരണമാണു ഇന്നു സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ബുഭുക്ഷയെ നശിപ്പിക്കുന്നതു്. അല്ലാതെ ശുഷ്കവാദങ്ങളും അഭിനയങ്ങളും നമ്മെ ഉന്നതിയിലേക്കു നയിക്കപ്പെടുന്നവകളല്ല.

ഇങ്ങനെ നഷ്ടമായിപ്പോകുന്ന തങ്ങളുടെ ധൎമ്മത്തേയും സിദ്ധാന്തങ്ങളേയും ശരിയായി സംരക്ഷിക്കണമെന്നുള്ള ആശാവേശത്താലാണു ഈ ലേഖനം എഴുതിപ്പോകുന്നതു്. അതിനാൽ നിൎദ്ദോഷനായ ലേഖകനിൽ ആൎക്കെങ്കിലും വല്ല അതൃപ്തിയും ഉളവായിരുന്നാൽ ആയതു സനാതനമതത്തോടുള്ള അനാസ്ഥയായിത്തീരുന്നതാണു്. ഇല്ലാത്തതിനെപ്പററി വല്ലതും എഴുതിപ്പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഏതൊരു സനാതനധൎമ്മിക്കും ചോദ്യംചെയ്യാവുന്നതാണു്. ശുഷ്കവാദങ്ങൾക്കു ഉത്തരമുണ്ടാകുന്നതല്ല. വായനക്കാർ യഥാവകാശം വാസന അനുഭവിക്കുന്നതല്ലാതെ പുഷ്പത്തെ മൎദ്ദനം ചെയ്തു മണമനുഭവിക്കുവാൻ പുറപ്പെടുകയില്ലതന്നെയെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

—o—

ഒരു കത്തു്.

(മിസിസ്സ് ചന്ദ്രശേഖരൻ) എറണാകുളം.
തൃപ്പാദങ്ങൾക്കു നമസ്കാരം.

എന്റെ സഹോദരി അശ്വതിനക്ഷത്രം അമ്മു മിഥുനമാസം ൨-ാനു- വെള്ളിയാഴ്ച ൪-മണിക്കു സുഖമായിട്ടു ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞ വൎത്തമാനം ദുഃഖസമേതം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇത്രവേഗം ഇങ്ങനെ കലാശിക്കുവാനുള്ള സുഖക്കേടു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ ധനുമാസത്തിൽ കഷ്ടകാലം അവസാനിച്ചെന്നാണു് ജാതകത്തിൽ ഉള്ളതു്. എന്തുചെയ്യാം ദൈവകല്പിതംഎന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. ഞാൻ കാശി, ഹരിദ്വാര്, രാമേശ്വരം, പഴനി, മധുര മുതലായ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി അമ്മുവിനുവേണ്ടി പ്രത്യേക പ്രാൎത്ഥനകൾ കഴിച്ചു. അവസാനം ഇങ്ങനെ കലാശിച്ചു- ഞാൻതന്നെ എന്റെ മനസ്സിനെ സമാധാനപ്പെടുത്തി. മദിനപ്പള്ളിയിൽവെച്ചാണു് ഈ സംഭവം നടന്നതു്. സഹായത്തിനു ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്റെ ഇളയ സഹോദരനും ഈ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി ഈശ്വരപ്രാൎത്ഥനകൾ കഴിച്ചു. എന്തുചെയ്യാം,' വിധി. ശവം ഞങ്ങൾതന്നെയാണു് ചുമന്നു മഞ്ചത്തിൽവെച്ചു തീകൊളുത്തിയതു്. അമ്മയും, ജ്യേഷ്ഠത്തിയും കരഞ്ഞു. ഭഗവാൻ എനിക്കു നല്ല മനസ്സുറപ്പു തന്നു. നാമം ജപിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നു. എനിക്കു ഒരു അനുജത്തിയെ ഉള്ളു. വിലവിളിക്കാതെയാണു ഞാൻ ഈ പ്രവൃത്തി ചെയ്തതു്. ആയതുകൊണ്ടു ഒരു ഗുരുപൂജ ഇഷ്ടംപോലെ കഴിക്കുവാൻ അഞ്ചുറുപ്പിക അയക്കുന്നുണ്ടു്. വയസ്സ് ൨൯-കഴിഞ്ഞ കുട്ടിയാണു്: സന്യാസിയെപ്പോലെയായിരുന്നു ജീവിതം. ബി. എ. പാസ്സായതാണു്. ഒരു വലിയ മലയിൽ പാറപ്പുറത്തു വെച്ചാണു് ശവദാഹംകഴിച്ചതു്. ദൈവമേ; എന്റെ സഹോദരിയെ ഞാൻതന്നെ തീകൊളുത്തുവാൻ സഹായിച്ചു. സകലതും ഭഗവാന്റെ അനുഗ്രഹം. ഗുരുതൃപ്പാദങ്ങൾ ഞങ്ങളെ പാണ്ഡവന്മാർ എന്നാണു് പേരു വിളിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

ഗുരുവേ നമസ്കാരം.

* പരേതാത്മാവിനു നിത്യശാന്തി ഭവിക്കട്ടെ. (പത്രാധിപർ)

Reg. No. I 26 License. 63/37

THE
NAVAJEEVAN

One Caste One Religion One God for Humanity

Sivagiri Varkala, July 30 1945

ശിവഗിരി ഗുരുകുലം

ശ്രീനാരായണധർമ്മസംഘത്തിന്റെ മുൻനിശ്ചയമനുസരിച്ചു ശിവഗിരി ഗുരുകുലത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം പൂർവ്വാധികം ഉജ്ജ്വലമായി നടത്തുവാൻ ശ്രീ നിജാനന്ദസ്വാമികളെ ഗുരുകുലസംരക്ഷകനായും ശ്രീനാരായണതീർത്ഥസ്വാമികളെ ഉപദേഷ്ടാവായും മി. വിശ്വനാഥ്-നെ വാർഡനായും ശിവഗിരിമഠാധിപതിയും ധർമ്മസംഘാദ്ധ്യക്ഷനുമായ ബ്രഹ്മശ്രീ ശ്രീശങ്കരാനന്ദസ്വാമികൾ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗുരുകുലപരിപാടി വിശദമായി പുറകെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാണു്.

ടി. ൯. ധർമ്മസംഘം സെക്രട്ടറി.

അറിയിപ്പ്.

നവജീവൻ വരിക്കാർ കുടിശ്ശിക തീർത്തു തരികയും മേലാൽ മുൻകൂർ പണം തന്നു എന്നെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു അപേക്ഷ. ആഫീസ്സിൽ അഡ്വാൻസായി പണം അടക്കാതെ പത്രം അയച്ചുതരികയില്ലെന്നുള്ള വിവരംകൂടി അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്നു നവജീവൻഏജൻറ്,
എൻ. ദാമോദരൻ
രാജമ്മവിലാസം,
തെക്കുംകര, ചാത്തന്നൂർ.

ജീവചരിത്രം എഴുതുവാൻ.

ശ്രീനാരായണഗുരുദേവന്റെ ജീവചരിത്രം എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രീനാരായണ ധർമ്മസംഘത്തിൽനിന്നും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗുരുദേവന്റെ സഞ്ചാരകാലങ്ങളിലെ സംഭവങ്ങളെ നേരിട്ടറിവുള്ളവർ ജീവചരിത്രത്തിൽ ചേർക്കുവാൻ സ്മരണകൾ എഴുതിഅയക്കണമെന്നറിയിക്കുന്നു.

സെക്രട്ടറി, ശ്രീനാരായണധർമ്മസംഘം,
ശിവഗിരിമഠം, വർക്കല, തിരുവിതാംകൂർ.

നിങ്ങളുടെ ആരോഗ്യം സൂക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ
അഥവാ താരുണ്യത്തെ നിലനിർത്തണമെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ

അരവിന്ദരസായനം

വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കുവിൻ.

ഇതു് പുരുഷന്മാരിലും ഏതു വയസ്സിലുമുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങളെ (ചോരതുപ്പൽ, കാസം, ക്ഷയം) അതിവേഗത്തിൽ പരിഹരിക്കുന്നു. കൂടാതെ ശരീരസമ്മർദ്ദം, ശ്വാസംമുട്ടൽ, മൂത്രദോഷങ്ങൾ, ഉദരവ്യാധികൾ, അർശ്ശസ്സ്, ഗ്രഹണി, അസ്ഥിസ്രാവം, തജ്ജന്യമായ വയറുകാളൽ, തലച്ചുററൽ, ശരീരം തളർച്ച എന്നീ വികാരങ്ങളെ നിശ്ശേഷം ഇല്ലായ്മചെയ്തു് ആയുസ്സിനു ദൈർഘ്യവും ശരീരത്തിനു ആരോഗ്യവും തലച്ചോറിനു കുളിർമ്മയും നൽകുന്നു.

റാത്തൽ ഒന്നിനു് 4 രൂപാ മാത്രം.
പാക്കിംഗ് പോസ്റ്റേജ് വേറെ.

വൈദ്യൻ, പി. ദാമോദരൻ, വൈദ്യകലാനിധി,
ആതുര സംരക്ഷിണി ആര്യവൈദ്യശാല, ചാത്തന്നൂർ A. O. & P. O.

HEMO - GLUCONE - A GIFT
CAN BE HAD FROM:-
VARMA'S AYURVEDA PHARMACY
MULLAKKAL: ALLEPPEY.

M. PRESS, EDAVA

Edited & Printed by Swami Sri Narayana Theerthar
and Published at Sivagiri, Varkala, Travancore.